

Handelingen

9-10-11-12

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1981-1982

Vergaderingen van mei 1982

DRINGENDE EN MONDELINGE VRAGEN

EINDREGELING BEGROTING NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP 1978

ERKENNING NIET-OPENBARE RADIO'S

ERKENNING VRIJE RADIO-OMROEPDIENSTEN

ERKENNING LOKALE RADIO'S

MOTIE TOT VERLENEN VAN VOORRANG

SUBSIDIERING BESTENDIGE SYMFONIEORKESTEN

MAATREGELEN SOCIAAL GRONDBELEID

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

MILIEUHINDER PVBA DE BRUYN SCHOTEN

AFVALVERWERKING EN VLAAMSE AFVALMAATSCHAPPIJ

MOTIES TOT BESLUIT INTERPELLATIE AFVALVERWERKING

Inhoud

Nr. 9 4 mei 1982

Afwezig met kennisgeving, blz. 265

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 265

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 265

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 266

Verslagen
Indiening, blz. 266

Rapport van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 266

Beleidsnota
Indiening en verwijzing, blz. 267

Schrijfelijke vragen (R.v.O. art. 65)
Indiening, blz. 267

Motie van orde
Stand van zaken, blz. 267
Spreker: de heer A. Bourgeois

Motie van orde
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 267
Sprekers: de heren I. Van Belle, J. De Seranno, J. Van Elewycq.

Dringende vragen (R.v.O. art. 66,5)
Dringende vraag van de heer N. De Batselier tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken, over de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten, inzonderheid wat betreft de gemeentebegrotingen en de financiële toestand van de gemeenten, blz. 267

Dringende vraag van de heer N. Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de procedure in verband met en de inhoud van een energiedebat, blz. 269

Vragen (R.v.O. art. 66)
Vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de vertraging in de uitbetaling van leningen door de Nationale Landmaatschappij en het uitblijven van overheidssubsidies, blz. 270

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de vertraging in de uitbetaling van leningen door de Nationale Landmaatschappij, het uitblijven van het programma groepsbouw 1981 en de achteruitgang van de sociale-woningbouw, blz. 270

Vraag van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de toekenning van prototype - voorschotten van IWONL - hulp, blz. 271

Vraag van de heer J. Sleenx tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de oprich-

ting van nieuwe kerncentrales waarin het uitrustingsplan van de electriciteitsmaatschappijen voorziet en de weerslag daarvan op het regionaal energiebeleid en inzonderheid de steenkoolsectie, blz. 271

Vraag van de heer J. Sleenx tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de verdere nucleaire expansie waarin het uitrustingsplan van de electriciteitsmaatschappijen voorziet en de gevolgen daarvan voor het leefmilieu, blz. 272

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het ongeoorloofd storten van afval in een groengebied te Ranst en de gevolgen daarvan voor het Nete-landschap en het leefmilieu, blz. 273

Vraag van de heer L. Vanvelthoven tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de culturele relaties van België met Zuid-Afrika, de BRT-uitzendingen over Zuid-Afrika en de contacten van de BRT met officiële Zuid-afrikaanse informatiediensten, blz. 273

Vraag van de heer L. Dierickx tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over het uitblijven van de benoeming van de voorzitter en de leden van de Vlaamse Hoge Raad voor mindervalide personen, blz. 274

Vraag van de heer L. Dierickx tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de schending van het landschap in de omgeving van het Peerdsbos te Herentals door de aanleg van een fietscircuit, blz. 275

Vraag van de heer L. Dierickx tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de samenstelling van de Hoge Raad voor de Volksopleiding, blz. 275

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de in het Academisch Ziekenhuis te Gent en andere ziekenhuizen gangbare donorregeling, blz. 276

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de controle inzake bestrijding van luchtvervuiling ten gevolge van verwarming van gebouwen door middel van vaste vloeibare brandstof, blz. 276

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het niet-naleven van de exploitatievoorschriften door het Kempisch Asfaltbedrijf te Herentals, blz. 277

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het storten van afval in de omgeving van de Nete te Nijlen, blz. 277

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrich-

ting en natuurbehoud, over het illegaal kappen van bomen te Humbeek en het moderniseringsprogramma van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel, blz. 278

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling in het Waasland, blz. 279

Vraag van de heer C. Moors tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de vestiging van de maatschappelijke zetel en de buitendiensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, blz. 279

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de opnemings van de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus als representatieve beroepsvereniging in het Technisch Comité van Reisbureaus, opgericht ter uitvoering van artikel 8 van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus, blz. 280

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de verantwoording voor de oprichting en de normen voor de exploitatie van een breekwerf te Pepingen, blz. 281

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de in uitzicht gestelde bezuiniging bij de BRT en de weerslag hiervan op de personeelsformatie, blz. 282

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de voorbereidingen van een gemeenschappelijk Belgisch-Nederlands radioprogramma Delta, blz. 282

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de continuïteit van het bestuur in het algemeen en de regeling bij ontslag van een lid van de Vlaamse Executieve of van de gehele Vlaamse Executieve in het bijzonder, blz. 283

Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1978 - 16-B (1981-1982) - Nrs. 1 en 2 - 18-A (1981-1982) - Nr. 1 (Papport van het Rekenhof)

Algemene bespreking, blz. 284
Sprekers: de heren F. Vermeiren, J. van Elewycq

Artikelsgewijze bespreking, blz. 284

Werkingsbegroting van de Raad
Verdaging, blz. 287

Ontwerp van decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's - 86 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer W. Kuijpers houdende erkenning van de vrije radio-omroepdiensten - 37 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Smet c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's - 76 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer F. Willockx c.s. houdende de voorwaarden van lokale radio's - 82 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 287

Sprekers : de heren J. Ramaekers, E. Desutter, A. De Beul, F. Willockx, mevrouw M. Smet.

Motie van orde

I~;;&1 tot het verlenen van voorrang,

Sprekers : de heren T. Delahaye, G. Verhaegen, J. Van Elewyck, A. De Beul, J. Ramaekers, L. Dierickx.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 299

Nr. 10 **5 mei 1982**
Morgenvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 301

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 301

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 301

Vragen (R.v.O. art. 66)
Indiening, blz. 301

Voorstel van decreet
Verwijzing, blz. 302

Mededeling van de Voorzitter, blz. 302

Ontwerp van decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's - 86 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer W. Kuijpers houdende erkenning van de vrije radio-omroepdiensten - 37 (1981-1982) - nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Smet c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's - 76 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer F. Willockx c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's

- 82 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 302

Sprekers : de heer E. Beysen, mevrouw M. Smet, de heren W. Seeuws, I. Van Belle, T. Delahaye, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 314

Nr. 11 **5 mei 1982**
Middagvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 315

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 315

Ontwerp van decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's - 86 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer W. Kuijpers houdende erkenning van de vrije radio-omroepdiensten - 37 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Smet c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's - 76 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer F. Willockx c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's - 82 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 315

Sprekers : de heren T. Delahaye, F. Willockx, mevrouw M. Smet, de heren A. De Beul, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van cultuur, E. Desutter.

Regeling van de werkzaamheden, blz. 323

Nr. 12 **6 mei 1982**

Afwezig met kennisgeving, blz. 325

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 325

Voorstel van decreet van mevrouw L. Detiège houdende subsidiëring voor 1981 en 1982 van de bestendige symfonieorkesten - 77 (1981-1982) - Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 325

Sprekers : de heer E. Desutter, verslaggever, mevrouw L. Detiège, de heren O. van Ooteghem, H. Vanderpoorten, J. De Seranno, E. Beysen, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 328

Voorstel van decreet van de heer J. De Seranno houdende maatregelen van een sociaal grondbeleid - 29 (1981-1982) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 329

Voorstel tot verwijzing naar commissie, blz. 329

Sprekers : de heren A. De Beul, G. Verhaegen, J. De Seranno, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, J. Van Elewyck, H. Vanderpoorten

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 331

Sprekers : de heren E. Desutter, verslaggever, I. Van Belle, J. De Seranno

Regeling van de werkzaamheden, blz. 336

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie
Benoeming van 13 vaste en 13 plaatsvervangende Nederlandstalige leden, blz. 336

Ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap van het begrotingsjaar 1978 - 16-B (1981-1982) - Nrs. 1 en 2 - 18-A (1981-1982) - Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 337

Sprekers : de heer T. Delahaye, mevrouw M. Van Puymbroeck.

Ontwerp van decreet houdende organisatie openbare radio's - 86 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Aangehouden stemmings, blz. 338

Hoofdelijke stemming, blz. 341

Sprekers : de heer F. Willockx, mevrouw M. Smet, de heren T. Delahaye, E. Beysen, A. De Beul, D. Vervaet

Voorstel van decreet van mevrouw L. Detiège houdende subsidiëring voor 1981 van de bestendige symfonieorkesten - 77 (1981-1982) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 344

Sprekers : de heer O. Van Ooteghem

Voorstel van decreet van de heer J. De Seranno houdende maatregelen van een sociaal grondbeleid - 29 (1981-1982) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 345

Sprekers : de heren B. Cools, A. De Beul, T. Delahaye, J. De Seranno.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 352

Spreker : de heer B. Cools.

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de milieuhinder verspreid door de p.v.b.a. De Bruyn Schoten, blz. 354

Sprekers : de heren F. Geyselings, J.

Lenssens, gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Interpellatie van de heer W. Kuijpers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de toestand van de afvalverwerking in het algemeen en de Vlaamse Afvalmaatschappij in het bijzonder, meer bepaald ten opzichte van sommige bedrijven en projecten, blz. 357

Sprekers : de heren W. Kuijpers, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer W. Kuijpers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de toestand van de afvalverwerking in het algemeen en de Vlaamse afvalmaatschappij in het bijzonder, meer bepaald ten opzichte van sommige bedrijven en projecten, blz. 363

Regeling van de werkzaamheden, blz. 364

VOORZITTER : de heer J. Pede

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

E. Bockstal, R. Peeters ; gezondheidsredenen.

J. Nutkewitz, M. Rutten, G. Temmerman, J. Thys ; buitenslands.

H. Knuts, L. De Grève, L. Van den Brande ; ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Presentielijst (R.v.O. art. 31, 1 en 3)

K. Blanckaert, G. Cardoen, J. Chabert, E. Cooreman, A. Coppieters, A. d'Alcantara, C. De Cooman, A. Lavens, C. Marchand, F. Piot, F. Swaelen, M. Tybergien-Vandenbussche, F. Vangronsveld, M. Van Herreweghe, R. Windels.

J. Bascour, R. Bonnel, L. Bril, F. Colla, E. Cuvelier, A. De Winter, E. Fla-

mant, F. Grootjans, M. Heughebaert, H. Lahaye, G. Sprockeels, L. Van De Velde, W. Van Renterghem, F. Verberckmoes.

H. Boel, G. Bossuyt, M. Bourry, O. Carpels, W. Claes, M. Colla, B. Cools, E. Coppens, L. Detiège, J. Férir, R. Hostekint, F. Houben, I. Julliams, A. Laridon, J. Mangelschots, P. Matthys, F. Van Acker, M. Vandenhove, V. Vanderheyden.

V. Anciaux, F. Baert, M. Capoen, W. Desaeyere, J. Desseyn, O. Meyntjens, P. Peeters, L. Van Biervliet, J. Van Boxelaer, R. Vandekerckhove, J. Verniers.

J. Peetermans.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend en naar de bevoegde commissies verwezen :

- Voorstel van decreet van de heer A. De Beul houdende oprichting van een Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap in Nederland - 88 (1981-1982)-Nr. 1
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.

- Voorstel van decreet van de heer T. Delahaye houdende wijziging van artikel 25, paragraaf 5 van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen - 89 (1981-1982) - Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.

- Voorstel van decreet van mevrouw C. Smitt c.s. houdende maatregelen inzake preventieve gezondheidszorg - 90 (1981-1982) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor gezondheidsbeleid.

- Voorstel van decreet van de heer C. De Clercq c.s. houdende vaststelling van de rechten van de ziekenhuispatiënt - 91 (1981-1982) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor gezondheidsbeleid.

- Voorstel van decreet van de heer C. De Clercq c.s. houdende vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar - 92 (1981-1982) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.

- Voorstel van decreet van de heer D. Vervaeke c.s. houdende regeling van het gebruik van pesticiden op gemeenschapsgronden - 94 (1981-1982) - Nr. 1." .
Verwezen naar de Commissie voor leefmilieu en waterbeleid.

Voorzitter

- Voorstel van decreet van de heer D. Vervaet C.S. houdende bescherming en restauratie van kasseiwegen - 95 (1981-1982) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.
- Voorstel van decreet van de heer D. Vervaet C.S. houdende bescherming van taluds en holle wegen - 96 (1981-1982) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.
- Voorstel van decreet van de heer O. Van Ooteghem houdende wijziging van artikel 25, paragraaf 5 van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen - 97 (1981-1982) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.
- Voorstel van decreet van de heer L. De Grève C.S. houdende wettelijke regeling van de kandidatuur, de licentie en het doctoraat in de moraalwetenschappen, alsmede de aggregatie voor het hoger secundair onderwijs in de moraalwetenschappen - 98 (1981-1982) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor onderwijs.
- Voorstel van decreet van de heer P. Breynne C.S. houdende wijziging van het decreet van 7 december 1976 betreffende de toekenning van weddetoelagen voor sportfunctionarissen belast met de animatie en die werkzaam zijn in erkende gemeentelijke sportcentra die de sport en de sportieve vrijetijdsbesteding in de Nederlandstalige gemeenschap bevorderen - 100 (1981-1982) -Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming.
- Voorstel van decreet van de heer L. Dhoore C.S. houdende wijziging van de bij koninklijk besluit van 15 september 1919 gecoördineerde wetten op de mijnen, groeven en

graverijen - 101(1981-1982)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor economisch, tewerkstellings- en energiebeleid.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwuizing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend en naar de bevoegde commissies verwezen :

- Voorstel van resolutie van de heer W. Jorissen betreffende een onderzoek naar de gevolgen op cultureel gebied van de naoorlogse repressie - 93 (1981-1982)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor het reglement en de verzoekschriften.
- Voorstel van resolutie van de heer M. Capoen C.S. betreffende de veiligheid van Vlamingen in het buitenland, in casu Serge Bertin in Guatemala - 99 (1981-1982)-Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor buitenlands beleid.

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer J. Ansoms namens de Commissie voor economisch, tewerkstellings en energiebeleid over het voorstel van resolutie van de heer J. Dupré C.S. betreffende een onderzoek naar de regionalisering van de nationale sectoren - 80 (1981-1982)-Nr. 4
- door de heer E. Desutter namens de Commissie voor ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud over het voorstel van decreet van de heer J. De Seranno houdende maatregelen voor een so-

ciaal grondgebied - 29 (1981-1982)-Nr. 3.

- door de heer F. Vermeiren namens de Commissie voor financiën en begroting over het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1978 - 16-B (1981-1982)-Nr. 2.
- door de heren E. Desutter en J. Ramaekers namens de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming over het voorstel van decreet van de heer W. Kuipers houdende erkenning van de vrije radio-omroepdiensten - 37 (1981-1982)-Nr. 2.
- door de heren E. Desutter en J. Ramaekers namens de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en 'didactische vorming over het voorstel van decreet van mevrouw M. Smet houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's - 76 (1981-1982)-Nr. 2.
- door de heren E. Desutter en J. Ramaekers namens de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming over het voorstel van decreet van de heer F. Willockx C.S. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's - 82 (1981-1982)-Nr. 2.
- door de heren E. Desutter en J. Ramaekers namens de Commissie voor culturele aangelegenheden en pedagogische en didactische vorming houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's - 86 (1981-1982)-Nr. 2.

RAPPORT VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende rapport van het Rekenhof werd ingediend en naar de bevoegde commissie verwezen :

Voorzitter

- Rapport van het Rekenhof over de begrotingsrekening van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap over het jaar 1978 - 18-A (1981-1982)-Nr. 1. Verwezen naar de Commissie voor financiën en begroting.

BELEIDSNOTA

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende beleidsnota werd ingediend en naar de bevoegde commissie verwezen :

- Beleidsnota huisvesting ingediend door de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting - 102 (1981-1982)-Nr. 1. Verwezen naar de Commissie voor huisvesting.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 65)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werd ingediend door : de heren J. Ansons, E. Baldewijns, A. Bourgeois, G. Cardoen, J. Caudron, F. Colla, A. Coppieters, Jean Daems, A. De Beul, C. De Clercq, R. Declercq, L. De Grève, E. De Groot, mevrouwen J. De Loore-Raeymaekers, W. Demeester-De Meyer, de heren A. Denys, J. Desseyn, E. Desutter, J. Férir, E. Flamant, J. Gabriels, F. Geyselings, F. Houben, W. Jorissen, L. Kelchtermans, T. Kelchtermans, W. Kuijpers, P. Peeters, mevrouw M. Smet, de heren J. Somers, H. Suykerbuyk, J. Valkeniers, J. Van Boxelaer, M. Vandenhove, E. Vankeirsbilck, R. Vannieuwenhuyze, P. Van Grembergen, O. Van Ooteghem, H. Van Wambeke, G. Verhaegen, D. Vervaet.

MOTIE VAN ORDE

Stand van zaken ' 1

De heer A. Bourgeois : Mijnheer de Voorzitter, een hele tijd geleden heb ik gevraagd over te gaan tot de oprichting van een werkgroep voor het onderzoeken van de sociale gevolgen van de repressie en epuratie. U hebt mij toen laten weten dat u het initiatief had genomen om de werkgroep opnieuw op te richten en dat u aan de verschillende fracties in deze Raad gevraagd had hun leden aan te duiden om van deze werkgroep deel uit te maken. Ik zou graag weten hoever het daarmee staat.

De Voorzitter : Mijnheer Bourgeois, deze bijzondere werkgroep is opgericht. Ik stel voor deze zo spoedig mogelijk bijeen te roepen.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De heer I. Van Belle : Mijnheer de Voorzitter, mag ik, wat de agenda betreft, vragen het voorstel van decreet van mevrouw Detiège houdende subsidiëring voor 1981 van de bestendige symfonieorkesten bij hoogdringendheid op de agenda in te schrijven? Deze ochtend werd het voorstel besproken en afgehandeld in de commissie voor cultuur en didactische vorming. Het zou ons genoeg doen indien dit voorstel de eerstkomende dagen in openbare vergadering zou kunnen worden behandeld.

De heer J. De Seranno : Is het verslag reeds opgemaakt ?

De heer I. Van Belle : Er zal een mondeling verslag worden naar voor gebracht door de heer Desutter.

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, wij zouden vanzelfsprekend dit voorstel van decreet zo snel mogelijk ongewijzigd willen gestemd zien.

Ten einde ons toe te laten onderling overleg te plegen over het al dan niet indienen van amendementen, zouden wij het op prijs stellen dit voorstel donderdag in het begin van de namiddag te kunnen behandelen.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de Voorzitter, er was ook een vraag om het voorstel inzake het grondbeleid donderdag onmiddellijk na de middag te behandelen.

De Voorzitter : Wij zullen de dagorde zo plannen dat wij donderdag om 14 uur kunnen beginnen met het voorstel over het grondbeleid en onmiddellijk daarna met het voorstel van mevrouw Detiège over de bestendige symfonieorkesten. Deze zullen dus nog vóór de stemming aan de orde komen.

Is iedereen het hiermede eens ? (**Instemming**)

DRINGENDE VRAGEN (R.v.O. art. 665)

Dringende vraag van de heer N. De Batselier tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken, over de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten, inzonderheid wat betreft de gemeentebegrotingen en de financiële toestand van de gemeenten

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer De Batselier tot de heer Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken, over de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten, inzonderheid wat betreft de gemeentebegrotingen en de financiële toestand van de gemeenten.

De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, naar ik langs de geschreven en gesproken pers verneem, pleegt de nationale

De Batselier

regering overleg met de Gemeenschapsministers belast met het administratief toezicht waarbij de gewestvorming en in het bijzonder artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen in vraag worden gesteld.

Ik zou dan ook graag een antwoord krijgen op de volgende vragen.

1. Is het juist dat de financiële toestand van de gemeenten zo slecht is dat de meeste gemeenten in de komende maanden hun financiële verplichtingen, met name de betaling van lonen en wedden en de betaling van hun leveranciers, niet meer zullen kunnen verzekeren ?

Welke zijn de voornaamste oorzaken van deze financiële moeilijkheden van de gemeenten ?

2. Zijn de geruchten juist dat de nationale regering aan de gemeenten via een saneringsfonds geldmiddelen wil ter beschikking stellen op voorwaarde dat de door haar opgelegde normen worden aanvaard en op die wijze een bijkomende voogdij over de gemeenten wenst in te stellen ?

3. Waarop zullen deze normen betrekking hebben ?

4. Is deze inmenging van de nationale regering niet in strijd met de gewestvorming en welk is het standpunt van de Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken ter zake ?

De Voorzitter : De heer Galle, Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken, heeft het woord.

Minister M. Galle (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik kan bevestigen dat er een overleg georganiseerd wordt tussen de Centrale Regering enerzijds, de Gewestexecutieven en de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten anderzijds.

Wat het antwoord op de gestelde vragen betreft zal ik uiteraard alleen gegevens verstrekken die betrekking hebben op het Vlaamse Gewest.

1. De financiële situatie van de gemeenten in het Vlaamse Gewest is niet zo slecht als wordt voorgesteld. Op de 315 gemeenten waren er in 1981 1,37 deficitair met een globaal deficit voor een bedrag van 6 976 401 000 frank, wat overeenstemt met ongeveer 1 239 frank per inwoner. Wel dient er te worden ingegrepen omdat ten opzichte van 1981 het aantal deficitaire gemeenten met elf is gestegen.

De vraag, welke gemeenten met thesauriemoeilijkheden worden geconfronteerd is moeilijk te beantwoorden en hangt af van de criteria die men handhaaft. In het Vlaamse Gewest kan hun aantal tot tien worden beperkt en met uitzondering voor de stad Antwerpen moet er in het Vlaamse Gewest een oplossing kunnen worden gevonden.

De voornaamste oorzaken van deze thesauriemoeilijkheden kunnen samengevat worden als volgt :

a) De dotatie van het Gemeentefonds die van jaar tot jaar wordt teruggeschroefd. Door het niet toepassen van de wet van 5 januari 1976, waarbij het Gemeentefonds met een jaarlijkse heffing van 7,65 procent op de totaal lopende belastingontvangsten wordt gestijfd, bedraagt de vermindering alleen reeds voor het Vlaamse Gewest in 1982 6,5 miljard.

b) De achterstand die de administratie der directe belastingen heeft opgelopen bij het afwerken van dossiers waardoor de opcentiemen op de onroerende voorheffing en de aanvullende personenbelasting laattijdig op de rekening van de gemeenten worden gestort.

In het verslag aan de Koning gevoegd bij het koninklijk besluit nr. 43 van 20 april 1982 erkent de Centrale Regering dat in de loop van de laatste jaren de financiële toestand van de Staat het hem niet mogelijk heeft gemaakt al zijn verplichtingen tegenover de gemeenten na te leven.

c) De stijging van de intrestvoet van de investeringen.

d) Toename van de verplichtingen die door de Staat aan de gemeenten worden opgelegd.

2. De Centrale Regering heeft bij monde van de Vice-Eerste Minister en Minister van Binnenlandse Zaken een reeks maatregelen ter bespreking voorgesteld die het financieel evenwicht van de gemeenten op een duurzame wijze zouden moeten herstellen.

Deze maatregelen hebben betrekking op :

a) De inschrijving in de gemeentewet zelf van de wettelijke verplichting van het begrotingsevenwicht waarbij de gemeente met deficit verboden wordt de normen te overschrijden die de Staat toepast.

b) Vastlegging van een plan van geprogrammeerde en contractuele betaling van sommen die de Centrale Regering aan de gewesten verschuldigd is.

c) Vrijmaking van gemeentekosten, van de tarieven voor de diensten en van de fiscaliteit.

d) Methoden waarbij de gemeenten die het diepste in de schulden zitten hun gecumuleerd deficit kunnen gezondmaken.

3. De normen die de Centrale Regering aan de deficitaire gemeenten meent te moeten opleggen hebben vooral betrekking op het gemeentepersoneel, het gemeent onderwijs, en volksgezondheid.

4. De Vlaamse Executieve en de Gemeenschapsminister van ondergeschikte besturen en gesubsidieerde werken hebben terzake een zeer duidelijk standpunt ingenomen :

a) In de eerste plaats kan gesteld worden dat de norm van het begrotingsevenwicht reeds bestaat. Het Regentsbesluit van 10 februari 1945 houdende algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit stelt in artikel 2 dat de uitgaven van iedere dienst door ontvangsten van dezelfde aard tegengewogen worden. Eenzelfde wettelijke bepaling daartoe in de Gemeentewet opnemen is derhalve overbodig.

Wat de normen betreft opgelegd inzake personeel, onderwijs en volksgezondheid, kan niet aanvaard worden

Galle

dat nationaal zou opgelegd worden op welke uitgaven dient te worden bespaard zelfs voor deficitaire gemeenten. Dit zou betekenen dat er nationaal een supervoogdij over de gemeenten zou tot stand komen.

De Gewesten moeten hier zelf de hun toegekende voogdij uitoefenen.

Indien de Staat financiële middelen ter beschikking van de grote steden wenst te stellen moet dit gebeuren via het Gemeentefonds. Daarenboven dienen deze financiële middelen op basis van de verdeelsleutel over de Gewesten te worden omgeslagen.

b) De parallelle vastlegging door de Centrale Regering van een plan van geprogrammeerde en contractuele vooruitbetalingen is een essentiële voorwaarde voor het terug gezondmaken van de gemeentefinanciën.

c) De regionale verdeelsleutel van het Gemeentefonds zou dienen te worden herzien aangezien deze verdeelsleutel in het nadeel van Vlaanderen uitvalt.

d) De nationale overheid zou geen verplichtingen aan de gemeenten mogen opleggen zonder dat daartoe specifieke middelen worden ter beschikking gesteld : bestaansminimum, tekorten OCMW, ziekenhuizen.

Tot slot kan ik u meedelen dat onder geen enkel voorwendsel aan de rechten en verplichtingen door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de Vlaamse Raad en aan de Vlaamse Executieve toegekend, mag worden geraakt.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Dringende vraag van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de procedure in verband met en de inhoud van een energiedebat

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer De Batselier tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de procedure in verband met en de inhoud van een energiedebat.

De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, naar aanleiding van de discussie over energie werd in de Kamercommissie Bedrijfsleven door de heer Knoops als betrokken Staatssecretaris aan de leden medegedeeld dat de nieuw ingediende tekst voorwerp was van overleg met de Gewesten.

De heer Knoops vermeldde dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, de heer Geens, mede overleg over deze tekst had gepleegd. Zo blijkt de Voorzitter deelgenomen te hebben aan vergaderingen op het kabinet-Knoops tussen 25 maart en 14 april 1982.

Officieel blijkt de Vlaamse Executieve zich echter niet te hebben uitgesproken.

De vraag is nu wat hier exact van aan is : beschikt de nationale regering over en desbetreffend advies van de Vlaamse Executieve ? Wat is de inhoud hiervan ?

Zo niet, dan moeten wij vaststellen dat door de heer Knoops de door de wet van 8 augustus 1980 voorziene overlegprocedure niet gerespecteerd werd, aangezien zeker van Vlaamse zijde dan geen consensus bestaat over de in de Kamercommissie neergelegde opties.

Heeft de Voorzitter echter, door zijn deelneming aan zogeheten „technische” vergaderingen, niet een alibi gegeven aan de nationale regering om het energiedebat te starten met miskenning van de Gewesten ? Werd aldus de positie van de Vlaamse Executieve niet ondergraven ?

Zou het daarom niet erg wenselijk zijn dat eerst in de Vlaamse Raad een energiedebat komt op basis van de op-

ties voorbereid' door de Vlaamse Executieve ?

Het zou dan ook noodzakelijk zijn dat de Vlaamse Executieve dit energiedebat meedeelt aan de bevoegde Minister van Energie.

De Voorzitter : De heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, laat zich verontschuldigen. Hij zal vervangen worden door de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, die in zijn plaats zal antwoorden. -De hegr Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de J@orzitter, waarde collega's, ziehier het. antwoord van Minister Geens op de vraag van het geachte lid, De Vlaamse Executieve heeft reeds in haar Zitting van 3 maart jongstleden een eerste onderzoek gewijd aan de ontwerp-nota, die door de Staatssecretaris voor Energie werd samengesteld n&.het oog op het parlementair energiedebat. Zij heeft bij die gelegenheid gen aantal algemene bedenkingen geformuleerd en een aantal algemene vragen gesteld.

Op grond van deze bedenkingen en vragen heb ik in mijn dubbele hoedanigheid van Voorzitter van de Vlaamse Executieve en van Gemeenschapsminister bevoegd voor het gewestelijk energiebeleid, deelgenomen aan een aantal overlegvergaderingen met de Staatssecretaris voor Energie en de Waalse gewestminister voor die materie. Deze werkzaamheden hadden tot doel de ontwerp-nota van de Staatssecretaris voor Energie aan te passen op alle punten waarover overeenstemming kon worden bereikt.

Vanzelfsprekend is daarbij duidelijk afgesproken dat deze procedure de Vlaamse Executieve in geen enkele mate verhindert haar eigen autonoom standpunt te bepalen.

Onmiddellijk na de laatste overlegvergadering op 20 april jongstleden heeft een werkgroep van de Vlaamse Executieve het onderzoek aangevat van de definitieve nota van de Staatssecretaris voor Energie. Deze werk-

Lenssens

groep heeft gisteren zijn werkzaamheden beëindigd, zodat de Vlaamse Executieve het dossier tijdens haar zitting van morgen woensdag kan onderzoeken.

Tijdens haar zitting van 28 april jongstleden had de Executieve trouwens reeds beslist het bureau van de Vlaamse Raad te vragen om de energienota en het standpunt van de Executieve op 18 en 19 mei aanstaande te bespreken in de Commissie voor economie, werkgelegenheid en energie van de Vlaamse Raad.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

VRAGEN (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de vertraging in de uitbetaling van leningen door de Nationale Landmaatschappij en het uitblijven van overheidssubsidies

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Denys tot de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de vertraging in de uitbetaling van leningen door de Nationale Landmaatschappij en het uitblijven van overheidssubsidies.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de uitbetaling van goedgekeurde leningen, door de Nationale Landmaatschappij, verloopt met een grote vertraging.

Volgens de ingewonnen inlichtingen zou de oorzaak hiervan liggen in het feit dat de overheid haar vroegere verplichtingen inzake subsidies aan de betrokken leningsmaatschappijen niet zou zijn nagekomen.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen welke achterstand zijn diensten hebben inzake de uitbe-

taling van die subsidies en welke achterstand er bestaat inzake de uitbetaling van de goedgekeurde leningen ?

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, die de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting vervangt, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de grote vertraging in de uitbetaling van goedgekeurde leningen door de Nationale Landmaatschappij is uitsluitend te wijten aan het uitblijven van het koninklijk besluit dat bedoelde maatschappij moest machtigen gelden op te nemen op de kapitaalmarkt ten belope van 7 miljard frank.

Dit koninklijk besluit werd door de Nationale Landmaatschappij bij de bevoegde diensten aangevraagd in dato 17 september 1981. De regeringswisseling en de installatie van de Executieven waren de eerste belangrijke remfactoren.

De Vlaamse Executieve heeft op 8 februari 1982, op mijn voorstel - zegt Minister Buchmann - de aanvraag van de lening goedgekeurd. Het koninklijk besluit werd uiteindelijk op 2 april jongstleden ondertekend. Niettegenstaande het thans gestelde probleem de nodige gelden te vinden op de kapitaalmarkt kunnen we vooropstellen dat rond 10 mei eerstkomende de achterstallige uitbetalingen zullen aangezuiverd zijn.

De aanvragen tot uitbetaling bij de Nationale Landmaatschappij ingediend sedert half januari 1982 blijven nog te honoreren.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de vertraging in de uitbetaling van leningen door de Nationale Landmaatschappij, het uitblijven van het programma groeps-

bouw 1981 en de achteruitgang van de sociale-woningbouw

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Valkeniers tot de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de vertraging in de uitbetaling van leningen door de Nationale Landmaatschappij, het uitblijven van het programma groepsbouw 1981 en de achteruitgang van de sociale-woningbouw.

De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de voorzitters en zaakvoerders van de gewestelijke maatschappijen van Antwerpen en Limburg van de Nationale Landmaatschappij kwamen in vergadering bijeen op 6 maart jongstleden te Genk en stelden dat de NLM ongeveer 1,2 miljard frank achterstand heeft in het uitbetalen van de ingediende geldaanvragen door onréners voor individuele bouw en in het vereffenen van de ingediende facturen door de aannemers voor groepsbouw, waarvan een gedeelte sinds november 1981 is ingediend.

Zij beklagen zich erover dat daardoor talrijke ontleners hun aannemers en leveranciers niet kunnen betalen met alle gevolgen vandien ; dat aannemers van groepsbouw hun bedrijvigheid moeten staken of hun bedrijf niet langer staande kunnen houden, waardoor talrijke arbeidsplaatsen in gevaar komen.

Ook betreuren zij dat met het programma groepsbouw 1981 nog niet mocht worden aangevangen en dat dit alles voortkomt uit het niet-verschijnen van een koninklijk besluit, aangevraagd op 17 september 1981 maar geblokkeerd door een ingewikkelde procedure ingevolge de gewestvorming, waardoor de NLM gemachtigd moest worden een lening van 7 miljard op te nemen.

Ten slotte stellen zij vast dat de sociale-woningbouw sterk achteruit gaat en dat het voor de minbegoeden zeer moeilijk wordt om nog een eigen woning te verwerven, niettegenstaande de rentevoet van 6,5 procent voor een

Valkeniers

lening bij de NLM, die zeker moet behouden blijven.

Graag vernam ik welke maatregelen de geachte Minister nog in het vooruitzicht stelt om tegemoet te komen aan deze grieven.

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, die zal antwoorden in de plaats van de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de grieven opgesomd in de vraag van collega Valkeniers zijn op heden grotendeels opgelost en er kan vooropgesteld worden dat rond 10 mei eerstkomende de toestand volledig zal aangezuiverd zijn.

De Vlaamse Executieve heeft op 8 februari 1982, op mijn verzoek de aanvraag van de lening goedgekeurd.

Het koninklijk besluit omtrent het ontleenvermogen ten belope van 7 miljard voor 1982 werd op 2 april jongstleden genomen.

De vooruitzichten zijn zo dat de Nationale Landmaatschappij begin mei de nodige gelden zal kunnen verzamelen hebben om de huidige achterstand weg te werken.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de toekenning van prototype-voorschotten en van IWONL-hulp

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Batselier tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de toekenning van pro-

totype-voorschotten en van IWONL-hulp.

De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, tijdens de bespreking van de resolutie betreffende een onderzoek naar de regionalisering van de nationale sectoren, hebt u verklaard dat de regionalisatie moest uitgebreid worden tot de kredieten prototypes en het IWONL.

Naar ik meen heeft het Ministerieel Comité voor Institutionele Hervormingen reeds in 1979 een beslissing ter zake genomen.

Vanaf 1980 werd 1/3 van de nationale kredieten prototypes overgeheveld naar de Gewesten.

Kan de geachte Minister mij mededelen voor welk bedrag in welke sectoren sindsdien prototype-voorschotten toegekend werden ten laste van de begroting van het Vlaamse Gewest ?

Kan de geachte Minister mij mededelen voor welk bedrag in welke sectoren sindsdien IWONL-hulp toegekend werd door de Vlaamse Kamer van het IWONL ?

De Voorzitter : De heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, namens de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid kan ik in antwoord op de door u tot hem gerichte vraag het volgende antwoorden. Krachtens artikel 6, § 1, VI, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 resorteert het beleid inzake economische expansie en het toegepast wetenschappelijk onderzoek dat daarop betrekking heeft, onder de exclusieve bevoegdheid van de Gewesten, behalve wat betreft de vijf nationale sectoren.

De Vlaamse Executieve is dan ook van oordeel dat de initiatieven die via het Prototypefonds en het IWONL genomen worden, tot haar bevoegdheid

behoren als zij betrekking hebben op de expansie van geregionaliseerde sectoren. Zij heeft deze kwestie verleden week aanhangig gemaakt bij het Overlegcomité Regering-Executieven.

In de Vlaamse gewestbegroting 1981 werd voor de betoelaging van prototypes een krediet ingeschreven van 250 miljoen frank, waarop tot nog toe geen uitgaven werden verricht. Een ontwerp van besluit is thans in voorbereiding om de werking van het Vlaams Prototypefonds te regelen en om in dat kader een autonome Vlaamse adviescommissie op te richten.

Wat het IWONL betreft, is tijdens de vorige legislatuur herhaaldelijk getracht het statuut van deze instelling te wijzigen en de Gewesten bij het beheer ervan te associëren door de oprichting van gewestelijke Kamers. Deze pogingen hebben evenwel niet het verhoopte resultaat opgeleverd, zodat de Vlaamse Kamer die door het geachte lid wordt bedoeld, nog niet bestaat.

Deze vaststellingen hebben mede geleid tot het initiatief van de Executieve om de zaak in het overlegcomité aan de orde te brengen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Sleenckx tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de oprichting van nieuwe kerncentrales waarin het uitrustingsplan van de electriciteitsmaatschappijen voorziet en de weerslag daarvan op het regionaal energiebeleid en inzonderheid de steenkoolsector

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Sleenckx tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de oprichting van nieuwe kerncentrales waarin het uitrustingsplan van de electriciteitsmaat-

Voorzitter

maatschappijen voorziet en de weerslag daarvan op het regionaal energiebeleid en inzonderheid de steenkoolsector.

De heer J. Sleenx (op de tribune) : Mijnheer 'de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, de electriciteitsmaatschappijen hebben op 16 februari jongstleden een uitrustingsprogramma voor de produktie en het groot vervoer van elektrische energie over de periode 1982-1992 ingediend bij de nationale Minister van economische zaken. Dit plan zou voorzien in de ingebruikneming van 1 à 2 nieuwe kerncentrales vóór 31 december 1992. Volgens artikel 173, § 1 van de begrotingswet van 8 augustus 1980 moet de nationale Minister van economische zaken vóór 16 april aanstaande dit plan goed- of afkeuren, na advies van het Nationaal Comité voor de Energie.

Graag had ik van de Minister antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Welk standpunt zal de vertegenwoordiger van de Vlaamse Executieve in het Nationaal Comité voor de Energie innemen ten opzichte van de inplanting van nieuwe nucleaire centrales ?

2. Heeft de Vlaamse Executieve dit uitrustingsplan reeds geëvalueerd in functie van haar regionaal energiebeleid en meer in het bijzonder met betrekking tot de steenkoolpolitiek ?

3. Wat is de weerslag van dit uitrustingsplan op de afzet van steenkool uit de Limburgse steenkoolmijnen aan de electriciteitscentrales ?

4. Zal de Vlaamse Executieve stappen ondernemen om te beletten dat de nationale Minister van economische zaken zijn uitdrukkelijke of stilzwijgende goedkeuring zou hechten aan het uitrustingsplan alvorens het energie-debat in de Kamer is beëindigd ?

De Voorzitter : De heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, zie hier het antwoord van Minister Geens op de vraag van de heer Sleenx. De vertegenwoordigers van de gewesten in het Nationaal Comité voor de Energie hebben slechts het statuut van waarnemer. Zij nemen dus geen deel aan de beraadslagingen en hebben derhalve ten aanzien van het uitrustingsprogramma van de electriciteitsmaatschappijen geen standpunt ingenomen.

De Vlaamse Executieve is tot nog toe niet in het bezit gesteld van dit uitrustingsplan.

De vraag van het geachte lid met betrekking tot de weerslag van dit plan op de afzet van Limburgse steenkool in de electriciteitscentrales, richt zich dus veeleer tot de nationale Regering, meer bepaald tot de Minister van economische zaken en de Staatssecretaris voor energie, des te meer daar het steenkoolbeleid ressorteert onder de nationale overheid.

De Vlaamse Executieve zal uiteraard met de grootste zorg haar standpunt bepalen in het kader van het overleg met de nationale overheid, voorgescreven door artikel 6, §3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer J. Sleenx tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de verdere nucleaire expansie waarin het uitrustingsplan van de electriciteitsmaatschappijen voorziet en de gevolgen daarvan voor het leefmilieu

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Sleenx tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de verdere nucleaire expansie waarin het uitrustingsplan van de electriciteitsmaatschappijen voorziet en de gevolgen daarvan voor het leefmilieu.

De heer Sleenx heeft het woord.

De heer J. Sleenx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, de electriciteitsmaatschappijen hebben bij de nationale Minister voor economische zaken een plan ingediend, waarin om een principiële goedkeuring wordt gevraagd voor de ingebruikneming van nieuwe kerncentrales vóór het einde van 1992. Vele milieugroeperingen zijn bekommerd om de implicaties van de nucleaire strategie op termijn. De Minister heeft zich in het verleden, samen met mij, kritisch uitgelaten ten opzichte van een verdere uitbreiding van het electriciteitspark en in het bijzonder van het kernenergiepark. Ik verwijs hier naar een Vrije Tribune verschenen in het dagblad De Morgen van 12 februari 1980, die door de Minister en mijzelf mede was ondertekend.

Graag had ik van de geachte minister vernomen of hij in zijn functie, bevoegd inzake het leefmilieu, een beleid van rationeel energieverbruik zal promoten als alternatief voor een verdere nucleaire expansie, zoals vervat in het uitrustingsplan van de electriciteitsmaatschappijen ?

De Voorzitter : De heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat hoewel het gestelde probleem niet valt onder de specifieke bevoegdheden die mij zijn toegekend, deze aangelegenheid mij, zoals in het verleden, blijft bekommeren.

In verband met de energievoorziening, die een nationale materie blijft en waarvan het probleem van de kernenergie een onderdeel is, blijf ik volledig voorstander van het principe en een beleid inzake een rationeel energieverbruik.

In het kader van deze problematiek gaat, als Gemeenschapsminister bevoegd voor het Leefmilieu, mijn bijzondere aandacht naar alle problemen die zich inzake milieu en veiligheid kunnen voordoen welke ook de

Lenssens

vorm van energieproductie weze.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het ongeoorloofd storten van afval in een groengebied te Ranst en de gevolgen daarvan voor het Netelanderschap en het leefmilieu

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geyselings tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het ongeoorloofd storten van afval in een groengebied te Ranst en de gevolgen daarvan voor het Netelanderschap en het leefmilieu.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Gemeenschapsminister, dames en heren, de fusiegemeente Ranst laat oogluikend toe dat zonder reglementaire exploitatievergunning allerlei huishoudelijke en industriële afval wordt gedempt in een waterrijk natuurgebied, gelegen vlakbij het Netekanaal, dat groot-Antwerpen, dat is meer dan een miljoen mensen, van drinkwater moet voorzien.

Het storten van allerlei afval geschiedt reeds verscheidene jaren en neemt omvangrijke vormen aan, waardoor :

1. ontsiering van het Netelanderschap ;
2. vernietiging van een waterrijke biotoop ;
3. toenemend gevaar van grond- en oppervlaktewaterbezoedeling.

Rekening houdend met voornoemde feiten en de Beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve van 21 januari 1982 vraag ik de verantwoordelijke minister welke dringende maatregelen hij zal treffen om deze zoveelste natuurschending en gezondheidsbedreigende bevuiling onmiddellijk te

doen op houden.

De Voorzitter : De heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

Minister J. Lenssens, (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, naar aanleiding van de door het geachte lid gestelde vraag is uit een onderzoek gebleken dat voor de stortplaats in kwestie sedert enige tijd geen geldende exploitatievergunning meer voorhanden is.

Alhoewel de laatste jaren slechts sporadisch sluikstortingen voorkwamen is men thans terug overgegaan tot een nieuwe georganiseerde manier van storten.

De politie van de gemeente heeft in het verleden reeds verscheidene processen-verbaal omtrent sluikstortingen opgesteld.

De bevoegde Gezondheidsinspecteur onderneemt de nodige stappen bij de burgemeester om de stortplaats te doen sluiten.

Persoonlijk heb ik de burgemeester aangemaand in toepassing van artikel 22, punt 10, van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming de nodige maatregelen tot sluiting te nemen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer L. Vanvelthoven tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de culturele relaties van België met Zuid-Afrika, de BRT-uitzendingen over Zuid-Afrika en de contacten van de BRT met officiële Zuidafrikaanse informatiediensten

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vanvelthoven tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de culturele relaties van België met Zuid-Afrika, de BRT-uitzendingen

over Zuid-Afrika en de contacten van de BRT met officiële Zuidafrikaanse informatiediensten.

De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer L. Vanvelthoven (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, de toepassing van het Belgisch-zuidafrikaans cultureel akkoord werd op 9 december 1977 door de Belgische regering opgeschort.

Door de Eerste Minister werd toen gezegd dat met die unanieme beslissing gevolg werd gegeven aan de UNO-resolutie om de blanke regering van Zuid-Afrika onder druk te zetten.

Het is algemeen bekend dat de BRT binnen het kader van dat cultureel akkoord heel wat contacten had met de Zuid-Afrikaanse Uitsaakorporatie, de SAUK.

Vandaag, meer dan vier jaar na deze regelingsbeslissing, blijkt echter dat de BRT nog steeds samenwerkt met de officiële informatiediensten van de Zuidafrikaanse regering.

Ondanks de regeringsbeslissing van 9 december 1977 programmeert de BRT nog steeds Zuidafrikaanse producties en wordt er nog steeds toeristische propaganda gemaakt voor Zuid-Afrika.

Op de koop toe zijn er regelrechte contacten tussen de BRT en de Omroep Zuid-Afrika. Enkele dagen geleden vertrok de bestuursdirecteur Informatie van de BRT naar Zuid-Afrika om er contacten te hebben met deze omroep.

1. Welke imperatieve gevolgen heeft de regeringsbeslissing van 9 december 1977 voor de BRT ?

2. Welke is de houding van de voogdijminister tegenover de interpretatie van de BRT-directie die zegt dat de regeringsbeslissing geen imperatieve consequenties heeft voor de BRT ?

3. Welke is de houding van de voogdijminister tegenover het principe van de Europese Radio-Unie - altijd en consequent gehuldigd door de BRT - volgens hetwelk de leden en geassocieerde leden programma's uitwisselen

Bij de mondelinge vragen : de heer F. Geyselings (AGALEV)

len, ongeacht het politieke regime van de betrokken partijen ?

4. Acht de Minister het verantwoord dat er tussen de directie van de Zuid-Afrikaanse omroep en de BRT geregeld contacten plaatsvinden ?

Kan de Minister meedelen welke de inhoud van dergelijke informatieve contacten waren of zijn ?

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, hierbij kan ik het geachte lid melden dat de BRT zich ten aanzien van Zuid-Afrika altijd heeft laten inspireren door de principes die de Europese Radio Unie, ERU, inzake betrekkingen met buitenlandse omroeporganisaties huldigt.

Ongeacht het politieke regime van de betrokken landen, worden professionele contacten onder de omroeporganisaties onderhouden.

Ter illustratie kan worden verwezen naar de jaarlijkse Prix Italia die onder auspiciën van de ERU plaatsvindt en waaraan naast de Europese landen zowel de Sovjet-Unie als Zuid-Amerika en Japan deelnemen. Al deze deelnemers zitten naast elkaar in de onderscheiden jury's. De ingezonden programma's van alle deelnemende landen zijn voor overname beschikbaar. Het is in dit raam dat de BRT in 1980 de Zuidafrikaanse operabewerking van Grimm' Sprookje „Hansje en Grietje” heeft overgenomen.

Eveneens voor een internationale jury die radio- en TV-programma's van de SAUK, de omroep van Zuid-Afrika, diende te beoordelen, heeft de BRT op uitnodiging van de SAUK de jongste jaren een vertegenwoordiger naar Johannesburg 'gestuurd.

Ook werden de jongste jaren in de TV-rubriek Panorama de problemen van Zuid-Afrika objectief behandeld door BRT-journalisten die ter plaatse waren gezonden.

Al deze professionele contacten vielen buiten het kader van het Belgisch-Zuidafrikaans cultureel akkoord, dat, zoals de andere culturele akkoorden, de BRT niet bindt.

Mijn persoonlijke mening doet hier weinig terzake. Ik meen evenwel als Gemeenschapsminister dat het niet in het belang van de Vlaamse Gemeenschap is af te wijken van een algemene internationale gedragslijn.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer L. Dierickx tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over het uitblijven van de benoeming van de voorzitter en de leden van de Vlaamse Hoge Raad voor minder-valide personen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Dierickx tot mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over het uitblijven van de benoeming

van de voorzitter en de leden van de Vlaamse Hoge Raad voor minder-valide personen.

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, dames en heren, bij koninklijk besluit van 16 december 1981 werd de Vlaamse Hoge Raad voor minder-valide personen van de Vlaamse Gemeenschap opgericht.

Wanneer denkt de Minister de voorzitter en de leden van deze Hoge Raad te benoemen ? Is de Minister niet van oordeel dat deze Hoge Raad zijn taak moet kunnen aanvaarden ten einde het in 1980 verbroken contact tussen de vertegenwoordigers van de gehandicapten en het beleid zo vlug mogelijk te herstellen ? Na de gemiste kans van het internationale jaar van de gehandicapten, verwachten de gehandicapten vanwege de Vlaamse deelregering op zeer korte termijn een eerste stap naar een constructief gehandicaptenbeleid.

De Voorzitter : Mevrouw Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, heeft het woord.

Minister R. Steyaert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, gaarne deel ik het geachte lid mede dat alles in het werk zal gesteld worden om het voorstel tot benoeming van de Voorzitter en twintig leden van de Vlaamse Hoge Raad voor minder-valide personen op 19 mei voor bespreking en goedkeuring voor te leggen aan de Vlaamse Executieve.

Ik ben het met het geachte lid eens dat aan de vertegenwoordigers van de minder-valide personen in Vlaanderen inderdaad dringend de formele mogelijkheid moet geboden worden om hun adviezen en zienswijzen in verband met het gehandicaptenbeleid kenbaar te maken.

Ik kan hem ook verzekeren dat er op zal toegezien worden dat alle voorstellen van decreet of besluit met een weerslag op de leefsituatie van de minder-valide personen aan de Hoge Raad voorgelegd worden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer L. Dierickx tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de schending van het landschap in de omgeving van het Peerdsbos te Herentals door de aanleg van een fietscircuit

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Dierickx tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de schending van het landschap in de omgeving van het Peerdsbos te Herentals door de aanleg van een fietscircuit.

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, door het BLOSO wordt de aanleg gepland van een fietscircuit doorheen het Peerdsbos (rij kssportcentrum) te Herentals.

De geplande aanleg van een dergelijk circuit door BLOSO vormt een ernstige vorm van landschapschending voor de omgeving van het Peerdsbos. Het OCMW is eigenaar van deze bossen en vindt de huidige planning onaanvaardbaar. Hierbij sloten zich reeds aan : het gemeentebestuur van Herentals en de milieuwerggroep Herentals.

Graag vernamen wij van de geachte Minister de stand van zaken in verband met de aanleg van dit fietscircuit en of het OCMW, de stad Herentals en de milieuwerggroep Herentals nog betrokken worden bij het uitstippelen van een alternatief circuit.

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid vooraf meedelen dat de probleemstelling die gegroeid is omtrent de eventuele aanleg van een fietscircuit in het Peerdsbos te Herentals, mij zeer goed bekend is.

Het desbetreffend dossier wordt trouwens op dit ogenblik grondig onderzocht door mijn departement.

Met het oog op een degelijke evaluatie van de toestand terzake neem ik mij voor om alle argumenten in overweging te nemen ; zowel diegene die betrekking hebben op leefmilieu- en landschapsproblematiek als diegene aangaande de mogelijke uitbouw van het Rij kssportcentrum Herentals.

Ik kan het geachte lid in dit verband trouwens verzekeren dat ik, wat de leefmilieu- en landschapsproblematiek aldaar betreft, bijzonder goed geïnformeerd ben zowel door de gemeente als door de plaatselijke milieuoorganisaties.

De beslissing die ik wellicht in de komende weken zal nemen zal dan ook ten volle rekening houden met al deze argumenten.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer L. Dierickx tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de samenstelling van de Hoge Raad voor de Volksopleiding

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Dierickx tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de samenstelling van de Hoge Raad voor de Volksopleiding.

De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, op 29 augustus 1981 verscheen in het Staatsblad de samenstelling van de Hoge Raad voor de Volksopleiding. Tegen deze samenstelling werd vanuit diverse hoeken protest aangetekend, aangezien het hier ging om een vrij eenzijdige toepassing van het cultuurpactdecreet. Met name werden klachten ingediend door de organisaties die zich beroepen op de pluralistische en de marxistische strekking.

Intussen is de Hoge Raad ongeveer één jaar werkzaam en worden aanwijsbare culturele gebruikersgroepen onthouden van het recht op advies en inspraak.

Meent de geachte Minister niet dat er hier een dringende herziening van het besluit van zijn voorganger, mevrouw De Backer-Van Ocken, noodzakelijk is om deze discriminatie een einde te maken, dit overeenkomstig de beleidsintenties van de Minister om garanties te bieden voor een reëel pluralisme ?

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op de vraag van het geachte lid, kan ik inderdaad bevestigen dat tegen het besluit van mijn achtbare voorganger betreffende de samenstelling van de Hoge Raad voor de Volksopleiding klacht werd ingediend door organisaties die zich beroepen op de pluralistische en marxistische strekking.

Deze klachten werden eveneens overgemaakt aan de vaste Nationale Cultuurpactcommissie die mij hierover op dit ogenblik nog geen advies heeft overgemaakt.

Ik wens er het geacht lid toch op te wijzen dat de genoemde Hoge Raad een adviesorgaan is ten opzichte van de Gemeenschapsminister van cultuur en dat de leden ervan „ten persoonlijk ten” titel zetelen.

Daarbij moet nog gezegd dat, niettegenstaande deze leden meestal behoren tot de gebruikersorganisaties dit helemaal geen absolute noodzaak is.

Via de representativiteit van elk lid afzonderlijk wordt een reëel pluralisme nagestreefd. Gezien het enorm aantal organisaties is een andere formule echt niet haalbaar.

Geen enkele organisatie heeft trouwens het recht om „als vereniging” een mandaat op te eisen.

Wel kan men de representativiteit, namelijk het ontbreken van een strek-

Poma

king onder de leden, betwisten.

In de geest van een reëel pluralisme ben ik bereid om na grondig onderzoek en rekening houdend met het advies van de cultuurpactcommissie de huidige samenstelling zo nodig te herzien.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de in het Academisch Ziekenhuis te Gent en andere ziekenhuizen gangbare donorregeling

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geyselings tot de heer De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de in het Academisch Ziekenhuis te Gent en andere ziekenhuizen gangbare donorregeling.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, via de kranten verneem ik dat het Academisch Ziekenhuis te Gent een dodelijk slachtoffer van een auto-ongeval als „donor” voor één of meer organen heeft gefungeerd zonder dat de ouders hiervan kennis of ter zake enige inspraak hebben gekregen.

Volgens dezelfde berichten zouden alle patiënten die in het AZ-Gent worden opgenomen, een boekje ontvangen waarin de procedure van „preleveren” uitgelegd staat. Dit „preleveren” kan enkel verboden worden wanneer de zieke of zijn familie zich daartegen uitdrukkelijk verzet.

Graag verneem ik van de geachte Minister :

1. sinds wanneer dit soort „automatisch” donorsysteem in werking is getreden ;

2. tot hoelang een patiënt of familielid na opname zich kan verzetten tegen

dit voornemen van het AZ ;

3. welke procedure er bestond vóór deze automatische afstand van lichaamsdelen, toegepast bij ontstentenis van enig verzet vanwege patiënt of familie ;

4. of met de bestaande gangbare regels, vervat in dit boekje, alzo geen misbruik wordt gemaakt van de onwetendheid en minder-begaafdheid van zieken en familieleden, die in zulke miseriesituaties niet eens dit boekje lezen noch begrijpen ;

5. of er nog ziekenhuizen zijn die dit systeem toepassen ?

De Voorzitter : De heer De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, heeft het woord.

Minister R. De Wulf (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de procedure van het preleveren van organen roept vragen op die fundamenteel van deontologische aard zijn en die betrekking hebben op de regeling van de uitoefening van de geneeskunde, wat een nationale bevoegdheid gebleven is.

Wat de concrete vragen betreft in verband met de in het AZ te Gent en andere ziekenhuizen gangbare donorregeling kan ik volgende informatie verschaffen.

In de patiëntenonthaalbrochure van het AZ Gent neemt de patiënt (of familie) op blz. 22 kennis van het aldaar in voege zijnde, „Reglement inzake obducties en transplantaties”. Deze tekst, in voege sinds 1967, werd destijds opgemaakt in samenspraak met de hoogste gerechtelijke instanties.

2. Hierop wordt geantwoord in artikel 3 en 4 van het hogergenoemde reglement : een patiënt of familielid kan altijd verzet aantekenen. Het verzet van de familie moet alleszins worden uitgebracht vooraleer de sectie of de wegneming van het orgaan een aanvang heeft genomen.

3. Vóór 1967 stelde dit probleem zich eerder zelden. De eerste niertransplantatie dateert er van augustus 1965.

4. Het ziekenhuis maakt gebruik van de bestaande gangbare regels, vervat in de patiëntenonthaalbrochures.

De directie is uiteraard niet gelukkig enerzijds met dit systeem, waartoe zij genoodzaakt is en anderzijds met de desbetreffende rechtsonzekerheid. Een nationaal wettelijk initiatief is hier dringend noodzakelijk.

5. Andere ziekenhuizen die organen transplanteren, passen op dit gebied de stelregels toe die in het wetsontwerp D’Hoore zijn opgenomen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, ivaterbeleid en onderwijs, over de controle inzake bestrijding van luchtvervuiling ten gevolge van verwarming van gebouwen door middel van vaste of vloeibare brandstof

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geyselings tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de controle inzake bestrijding van luchtvervuiling ten gevolge van verwarming van gebouwen door middel van vaste of vloeibare brandstof.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, het koninklijk besluit van 6 januari 1978 ter uitvoering van de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging stelt de normen vast voor de bestrijding van de luchtvervuiling te wijten aan verwarming van gebouwen door middel van vaste of vloeibare brandstof.

Dit koninklijk besluit streeft naar een betere kwaliteit van de lucht die we allen willens nillens moeten inademen, willen we in leven blijven.

Ik stel me echter de vraag of de voorschriften in dit koninklijk besluit ver-

Geyselings

vat, wel optimaal worden nageleefd.

Omdat ik hieraan twijfel, wens ik van de geachte Minister te vernemen :

1. of er van zijn departement of van wie ook enige controle uitgaat op de wettelijke toepassing van dit koninklijk besluit ;

2. in ontkennend geval of het niet gewenst is kordater op te treden tegen deze laksistische houding, wat alleszins de kwaliteit van onze lucht zal ten goede komen ?

De Voorzitter : De heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap beschikt momenteel nog over geen administratie die een rechtstreekse controle verricht op de toepassing van de bepalingen van vermeld koninklijk besluit. De controle wordt momenteel, binnen de perken van zijn mogelijkheden, uitgevoerd door de dienst Milieuhinder van het departement van Volksgezondheid.

2. In het kader van de uitbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zal de wenselijkheid worden onderzocht of de huidige bestaande toezichtmiddelen al dan niet dienen opgevoerd.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het niet-naleven van de exploitatievoorschriften door het Kempisch Asfaltbedrijf te Herentals

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geyselings tot de heer Lenssens, Gemeenschaps-

minister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het niet-naleven van de exploitatievoorschriften door het Kempisch Asfaltbedrijf te Herentals.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte Gemeenschapsminister, dames en heren, ik verneem via het Weekblad „Reklaamblad - Nieuws en aankondigingsblad der Kempen” van 2 april 1982 dat het Kempisch Asfaltbedrijf, gevestigd aan de Hannekenshoek te Herentals, bij de inplanting zich verbonden heeft tot de strikte uitbatingsnormen die destijds opgelegd werden door de exploitatievergunning.

Volgens dezelfde informatiebron zou de exploitant van dit bedrijf zich niet aan deze uitbatingsvergunning houden en reeds een 15-tal jaar in overtreding zijn.

Rekening houdend met de gezondheid van de omwonenden - het betreft hier immers een asfaltbedrijf - wens ik van de geachte Minister te vernemen :

1. hoe het mogelijk is dat een dergelijk bedrijf gedurende al die tijd de wet mag of kan negeren zonder verontrust te worden ;

2. welke maatregelen er getroffen worden om de uitbatingsnormen te laten eerbiedigen ?

De Voorzitter : De heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de naamloze vennootschap „Kempisch Asfaltbedrijf” baat in Herentals, Hannekenshoek, een inrichting uit, waarin bitumenvilt wordt vervaardigd, vergund bij besluit van de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van Antwerpen van 25 mei 1967. De omgeving is matig bebouwd en is volgens het gewestplan Herentals-Mol bestemd voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen.

Tot vóór april 1982 werden omtrent

deze inrichting geen burenkachten bij de Technische Inspectie ingediend.

Bij een onderzoek, ingesteld ingevolge een burenklacht ingediend op 8 april 1982 bij die inspectie, werd geen reukhinder waargenomen. Uit dit onderzoek is evenwel gebleken dat een zekere reukhinder, bij het vullen van opslagtanks voor warme bitumen, niet uitgesloten is voor de klager die in de loop van 1981 een woning heeft opgericht op ongeveer 150 m ten NO van de inrichting.

Het ingesteld onderzoek heeft niet kunnen uitmaken of die gebeurlijke reukhinder ten aanzien van periodiciteit en intensiteit, van aard is de normale burenlust te overschrijden.

Ik kan het geacht lid verzekeren dat de zaak door de Technische Inspectie van nabij gevolgd wordt en de nodige maatregelen, zo nodig, zullen worden getroffen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het storten van afval in de omgeving van de Nete te Nijlen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geyselings tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het storten van afval in de omgeving van de Nete te Nijlen.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Gemeenschapsminister, dames en heren, zoals de geachte Minister reeds weet door mijn mondelinge en schriftelijke tussenkomsten, laat de gemeente Nijlen nog steeds allerlei fabrieks- en huishoudelijk afval storten in een natuurgebied dat onmiddellijk grenst aan de Kleine Nete en op een honderdtal meter van het Netekanaal,

Geyselings

waarvan ruim 1 miljoen verbruikers dagelijks hun drinkwater betrekken.

Met zijn brief van 24 maart 1982, referentie A4/137/GB, bracht de geachte Minister mij ter kennis, ik citeer : „Naar aanleiding van uw schrijven van 22 maart 1982 heb ik de eer u mede te delen dat ik op datum van 19 maart 1982 de heer burgemeester van Nijlen verzocht heb over te gaan tot het sluiten van vermelde stortplaats.” Einde citaat.

Verder las ik op 29 maart 1982 in de krant wat volgt : „Als de burgemeester niet ingaat op het verzoek tot sluiting, zal een toezichthoudende ambtenaar belast worden met de sluiting.” Einde citaat.

Rekening houdend met de niet-naleving van de door hem genomen beslissing het stort te sluiten, wens ik van de geachte Minister te vernemen :

1. waarom zijn bevel tot op heden niet werd opgevolgd ;
2. waarom de geciteerde toezichthoudende ambtenaar de uitvoering van dit bevel niet heeft nagegaan en evenmin de nodige maatregelen trof ;
3. wat de geachte Minister gaat ondernemen om deze reeds zeven jaar durende onwettelijkheid eindelijk te doen ophouden ?

De Voorzitter : De heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat de betrokken toezichthoudende ambtenaar intussen is overgegaan tot de sluiting van de stortplaats.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsmi-

nister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over het illegaal kappen van bomen te Humbeek en het moderniseringsprogramma van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geyselings tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over het illegaal kappen van bomen te Humbeek en het moderniseringsprogramma van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Gemeenschapsminister, geachte collega's, in aansluiting op mijn mondelinge vraag nummer 17 van 9 maart 1982, met betrekking tot het illegaal kappen van 400 bomen te Humbeek, wens ik van de geachte Minister te vernemen :

1. of het waar is dat het gepland moderniseringsprogramma van de NV Zeekanaal en Haveninrichting van Brussel, waarvan de Gouverneur van de provincie Brabant voorzitter is, inderdaad vóór 10 jaar aan de toenmalige regering werd voorgelegd en ook goedgekeurd ;
2. of dit moderniseringsprogramma ook het kappen van de vermelde 400 volwassen bomen impliceerde ;
3. in bevestigend geval, of het destijds goedgekeurd moderniseringsprogramma na 10 jaar nog steeds kracht van geldigheid heeft ;
4. in ontkennend geval, wat de geachte Minister zal ondernemen tegen de voorzitter van de NV Zeekanaal, die de bestaande wetgeving met voeten heeft getreden ?

De Voorzitter : De heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, er dient onderscheid gemaakt tussen de goedkeuring van een

project in het kader van de voogdij over ondergeschikte instellingen enerzijds en de goedkeuring van een bouwproject in het kader van de toepassing van de wet van 29 maart 1962 betreffende de stedenbouw en de ruimtelijke ordening anderzijds.

Wanneer de goedkeuring bedoeld wordt in het kader van de voogdijoverheid, meer bepaald met betrekking tot de waterbouwkundige werken, dan ressorteert deze onder de bevoegdheid van het Ministerie van Openbare Werken.

In deze context blijkt, volgens inlichtingen, dat op voorstel van de regering het parlement het moderniseringsprogramma van het kanaal Brussel-Rupel, na bespreking heeft goedgekeurd in 1967.

Dit programma omvat onder meer het aanleggen van nieuwe kunstwerken zoals bruggen, sluisen, kaaimuren, en dergelijke. Dit programma omvat eveneens het vernieuwen van het zogenaamde tweede pand, tussen Willebroek en Kapelle-op-den-Bos, met opheffing van de huidige sluisen van Willebroek en Kappelle-op-den-Bos.

Voortalrijke van deze werken dienen bestaande dij ken weggegraven en door nieuwe vervangen te worden. Ter plaatse worden nieuwe aanplantingen voorzien.

Wanneer de goedkeuring bedoeld wordt van een bouwproject, zoals moderniseringswerken, oeververdedigingen, bouwwerken voor de verbreding van het kanaal, aanleg van nieuwe kaaimuren en dergelijke, alle bouwwerken die vallen onder toepassing van de wet van 29 maart 1962 betreffende de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, blijft uit inlichtingen ingewonnen bij de provinciale directie van de stedenbouw dat op 18 februari 1982 door de NV Zeekanaal en haveninrichtingen, een regularisatieaanvraag werd ingediend voor het kappen van bomen. Tevens werd in dezelfde periode een bouwaanvraag ingediend voor het oprichten van een kaaimuur en oeververdedigingen opwaarts de hefbrug van Humbeek. Deze aanvragen zijn momenteel nog in behandeling bij het bestuur van de Stedenbouw.

Akkermans

2. Het kappen van de bomen te Humbeek valt onder het moderniseringsprogramma goedgekeurd door de regering.

De gekapte bomen worden echter volgens dit plan vervangen niet alleen om ecologische redenen, maar ook om de scheepvaart tegen de wind te beschermen.

3. Binnen het kader van de bevoegdheden van het voogdijbestuur, blijkt dit programma nog steeds van kracht.

4. Naar aanleiding van een bezwarschrift en de bouwaanvraag, heeft de provinciale directie van de Stedebouw een onderzoek ingesteld. uit dit onderzoek is gebleken dat een 350 tal relatief dunne bomen geveld werden. Tegen het vellen van deze bomen werd door de rijkswacht op 15 februari 1982 PV opgesteld. De werken werden door de gemeente stilgelegd. Momenteel wordt het dossier van de regularisatie-aanvraag betreffende het vellen van de bomen onderzocht door het bestuur van de Stedebouw. Een verslag met de bevindingen -van dit bestuur wordt ingewacht.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling in het Waasland

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geyselings tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gedwongen ruilverkaveling in het Waasland.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Gemeenschapsminister, geachte collega's, in het Waasland heerst heel

wat ongenoegen in verband met de gedwongen ruilverkaveling.

Rekening houdend met de volgende feiten :

1. het feit dat de percelen al zeer groot zijn en de afwatering als bijna degelijk beschouwd wordt ;

2. het ongenoegen en het verzet dat er thans heerst bij de Wase bevolking ; wens ik van de geachte Minister te vernemen of het in dit geval niet wenselijker is de voorziene budgetten, toegekend voor deze verkaveling, totaal te schrappen, met andere woorden de geplande ruilverkaveling in het Waasland niet te laten plaatsvinden. De bevolking en de Minister van begroting en financiën zullen met deze beslissing ten zeerste tevreden zijn.

De Voorzitter : De heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, heeft het woord.

Minister Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, aangaande het ongenoegen van de „Wase bevolking” dient gepreciseerd te worden dat het aantal betrokkenen bij een ruilverkaveling slechts een gering percentage is van de gehele bevolking.

De gevolgde procedure is volgens de wet verlopen en bijgevolg wel zeer democratisch.

De belanghebbenden konden inzagen nemen van de plannen, de lijsten en de raming van de kosten, en konden hun bezwaar kenbaar maken.

Niettegenstaande de enorme druk die uitgeoefend werd op de betrokkenen, hebben slechts 36 % van de eigenaars een bezwaar ingediend, waarbij niet mag uit het oog verloren worden dat de indiening van bezwaren deels georganiseerd was.

De meeste investeringen, die zullen verricht worden, namelijk aan de afwatering en het landbouwwegennet, zullen ten goede komen aan de gehele bevolking en zijn dus van algemeen belang.

Het zijn werken die bij afwezigheid van ruilverkaveling ten laste zouden vallen van de gemeentebesturen, van de Polders en van de Provincie.

Door het optreden van het ruilverka-

velingscomité zullen al deze besturen een evenredige ontlasting van hun eigen begroting ervaren, gespreid evenwel over verschillende jaren.

Het is bijgevolg een foutieve redenering te denken dat het niet-uitvoeren van de ruilverkaveling een besparing zou betekenen.

De gecoördineerde uitvoering van al deze werken zal daarentegen een besparing uitmaken en zal daarenboven een grondig verbeterde structuur van de landbouwbedrijven voor gevolg hebben.

Het is dat Ruilverkavelingscomité dat volgens de wetten autonoom de ruilverkaveling uitvoert.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer C. Moors tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de vestiging van de maatschappelijke zetel en de buitendiensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Moors tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de vestiging van de maatschappelijke zetel en de buitendiensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

De heer Moors heeft het woord.

De heer C. Moors (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Gemeenschapsminister, dames en heren, bij koninklijk besluit van 3 december 1981, gepubliceerd in het Staatsblad van 15 december 1981, werd de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij opgericht.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 18 februari 1982, gepubliceerd in het Staatsblad van 20 februari 1982, werd de maatschappelijke zetel van voornoemde maatschappij gevestigd te Aalst. Daarenboven werden 4 buitendiensten opgericht, respectievelijk te Leuven, Mechelen, Herentals en

Moors

Gent.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen :

1. op basis van welke redenen de vestiging van de maatschappelijke zetel en van de buitendiensten werd gekozen ;
2. waarom in geen buitendienst werd voorzien in de provincie Limburg ; het grondgebied van deze provincie valt immers, wat het hydrografisch bekken betreft, onder dat van de Schelde en van de Maas ;
3. of de Vlaamse Executieve desnoods overweegt een buitendienst op te richten in Limburg.

De Voorzitter : De heer Lenssen, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

De heer J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op de mondelinge vraag van de heer Moors kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. In uitvoering van beslissingen van de Vlaamse Executieve genomen in 1981 werden de vestigingsplaatsen van de hoofdzetel en de buitendiensten vastgelegd bij koninklijk besluit van 3 december 1981 (BS 15 december 1981) en Executieve besluit van 18 februari 1982 (BS 20 februari 1982).

De criteria die werden gevolgd bij de keuze van de vestigingsplaatsen zijn in hoofdzaak de volgende : de centrale ligging ten opzichte van de hydrografische bekkens, de gemakkelijke bereikbaarheid en de onmiddellijke nabijheid van een grote rioolwaterzuiveringsinstallatie.

2. Op basis van de voornoemde criteria werd geen buitendienst voorzien in de provincie Limburg. Evenwel acht ik het niet uitgesloten dat de Raad van Beheer bij de verdere uitbouw van de maatschappij de diensten organiseert volgens een betere geografische spreiding.

3. Daar de voornoemde vestigingsplaatsen opgenomen zijn in de statuten van de maatschappij, kan een wijziging slechts doorgevoerd worden

door een statutenwijziging.

Het is de algemene vergadering die op voorstel van de Raad van Beheer beslist over de wijziging van de statuten. Iedere wijziging is onderworpen aan de goedkeuring van de Vlaamse Executieve.

Het initiatief een buitendienst op te richten in Limburg dient derhalve genomen te worden door de raad van beheer.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de opneming van de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus als representatieve beroepsvereniging in het Technisch Comité voor Reisbureaus, opgericht ter uitvoering van artikel 8 van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de opneming van de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus als representatieve beroepsvereniging in het Technisch Comité voor Reisbureaus, opgericht ter uitvoering van artikel 8 van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ter uitvoering van de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus werd een Technisch Comité opgericht.

Artikel 8 van deze wet geeft aan dit Technisch Comité twee opdrachten :

- een gemotiveerd advies uitbrengen inzake toekenning, weigering, schorsing of intrekking van de vergunningen ;

- advies uitbrengen over de maatregelen ter uitvoering van de wet.

De samenstelling van dit Technisch Comité wordt eveneens geregeld in artikel 8. Het is samengesteld uit vertegenwoordigers van de beroepsorganisaties van de reisagenten en de autocarexploitanten en een vertegenwoordiger van de Minister die het toerisme onder zijn bevoegdheid heeft.

Dit comité wordt aangevuld met vertegenwoordigers van de exploitanten van vervoer per spoor, op binnenwateren, op zee en in de lucht en met vertegenwoordigers van de verenigingen zonder winstoogmerk die de in artikel 1, 6 1 van voornoemde wet omschreven werkzaamheden uitoefenen, in de gevallen van adviesverstrekking ter uitvoering van deze wet.

Als enig vertegenwoordiger van de reisbureaus werd bij koninklijk besluit destijds de Union Professionnelle des Agentes de Voyages aangesteld.

De realiteit in de toerisme- en reisbureausector is thans zo dat bovengenoemde francofoon ingestelde beroepsvereniging - die slechts voor 29 procent Vlaamse reisbureaus groepeerd - over een expliciet adviesrecht beschikt, daar waar de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus - die voor 78 procent der Vlaamse reisbureaus groepeerd - geen enkele inspraak geniet en alzo de belangen van vele Vlaamse KMO's in de sector niet gehoord worden.

Het is mij bekend dat de vorige Vlaamse Staatssecretaris voor cultuur, toerisme en huisvesting, op advies van het Commissariaat-generaal voor Toerisme, een ontwerp van decreet houdende het statuut van de reisbureaus voor de Vlaamse Gemeenschap aan de Raad van State heeft voorgelegd.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister van cultuur antwoord vernemen op de volgende vragen ?

1. Ligt het in zijn bedoeling het initiatief van zijn voorganger om de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus te vervangen door een decreet, te hernemen ?

2. Zo ja, zal de geachte Minister op-

De Beul

nieuw advies vragen aan de Raad van State of heeft hij inmiddels reeds een nieuw advies gevraagd en wat is desgevallend de inhoud van dit advies ?

3. Van wanneer dateert de huidige samenstelling van het Technisch Comité voor Reisbureaus en hoe dikwijls werd dit comité sedert de oprichting ervan in 1966 vernieuwd ?

4. Zolang het unitair Technisch Comité nog bestaat, welke maatregelen zal de geachte Minister treffen om een eind te maken aan de eenzijdige francofone samenstelling ervan en op welke manier zal de Minister de vertegenwoordiging van de Vlaamse reisbureaus waar maken om aldus het adviesrecht van de Vlaamse reisbureaus te doen erkennen ?

5. Heeft er in het huidig Technisch Comité een vertegenwoordiger zitting van de Vlaamse Gemeenschapsminister van cultuur, tot wiens bevoegdheid het toerisme behoort ?

6. Zullen in het aangekondigde ontwerp van decreet waarborgen ingebouwd worden om de overlegorganisatie van Vlaamse reisbureaus als adviesorgaan te erkennen ?

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het geachte lid krijgt hierna de antwoorden in volgorde van de gestelde vragen.

1. Het ligt inderdaad in mijn bedoeling om het initiatief van mijn achtbare voorganger over te nemen en de wet van 21 april 1965 houdende het statuut van de reisbureaus te vervangen door een decreet voor de Vlaamse Gemeenschap en dit ingevolge de grondwetsherziening.

2. Deze problematiek werd aan de Vlaamse Executieve voorgelegd. De Vlaamse Executieve hecht bij haar beslissing van 21 april 1982 haar principiële goedkeuring aan mijn voorstel ter zake en opteert onder meer voor het opstellen van een juridische argu-

mentatie.

3. De huidige samenstelling van het Technisch Comité van de Reisbureaus werd bepaald bij ministerieel besluit van 19 april 1978 (met terugwerkende kracht tot 1 maart 1978). De benoeming van de leden van het Technisch Comité geschiedde voor de eerste maal in 1966 op basis van het koninklijk besluit van 24 november 1965. Sindsdien werd het Comité vier maal vernieuwd, om de 3 jaar, overeenkomstig de voorzieningen van de wet.

4. Sinds twee jaar vergadert het Technisch Comité de ene maand voor Nederlandstalige dossiers, de volgende maand voor Franstalige dossiers.

5. Het Technisch Comité heeft 3 afdelingen, A, B en C, die elk uit acht leden bestaan, waarin 1 vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister.

6. In het aangekondigde ontwerp van decreet zullen waarborgen ingebouwd worden om alle erkende Vlaamse beroepsorganisaties in het adviesorgaan te laten opnemen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de verantwoording voor de oprichting en de normen voor de exploitatie van een breekwerf te Pepingen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vervae tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de verantwoording voor de oprichting en de normen voor de exploitatie van een breekwerf te Pepingen.

De heer Vervae heeft het woord.

De heer D. Vervae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Gemeenschapsminister, dames en heren, op 26 maart jongstleden stelde ik een schriftelijke vraag aan de Ge-

meenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs over het afleveren van een bouwvergunning over de breekwerf te Pepingen.

Over het antwoord wens ik aan de geachte Minister thans enkele bijkomende vragen te stellen.

Vooreerst zegt de Minister dat het project van de breekwerf dusdanig is ontworpen dat het geïntegreerd is in de bestaande situatie van het gebied.

Ik begrijp niet al te best hoe een stortgebied harmonisch kan ingepast worden, want dat is toch integratie, in een gebied dat als natuurgebied op het gewestplan werd vastgelegd.

Kan de geachte Minister hierover zijn visie verduidelijken ?

Ten tweede stelt de Minister in zijn antwoord dat de breekwerf in feite geen stortplaats is maar een spreidplaats waar, wegens de voorziene gistrimte, geen schade aan de bodem wordt gedaan.

Is de reukhinder die zal ontstaan ingevolge de aërobe gisting dan geen hinder meer die moet worden bestreden?

Hoe groot is deze spreidplaats en welk soort verharding is daarop voorzien ?

Ten derde wens ik uitleg over de exploitatienormen die in de exploitatievergunning zullen worden opgenomen en waaraan het ontwerp van bouwwerken zal worden aangepast.

1. Welk zijn de normen precies ?

2. Door wie en wanneer zal de exploitatievergunning worden afgeleverd ?

De Voorzitter : De heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, op de vraag van het geachte lid van de Vlaamse Raad kan ik als volgt antwoorden.

Betreffende de aspecten van de inplanting van de breekwerf te Pepingen ben ik niet bevoegd. Het geachte lid kan zijn vragen hieromtrent richten tot mijn collega de heer Akker-

Lenssens

mans.

Ik meen trouwens dat collega Akkermans deze vragen van het geachte lid reeds grotendeels beantwoord heeft tijdens de zitting van de Vlaamse Raad van dinsdag 23 maart 1982.

Een exploitatievergunning voor dit soort inrichtingen wordt afgeleverd door de Bestendige Deputatie van de Provincie. Ik kan dus niet zeggen wanneer dit zal gebeuren.

Het antwoord op de technische aspecten van de vraag, zal aan het geachte lid persoonlijk bezorgd worden vermits het binnen de korte tijdspanne die mij gegund werd, onmogelijk was al die gegevens te verzamelen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de in uitzicht gestelde bezuinigingen bij de BRT en de weerslag hiervan op de personeelsformatie

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de in uitzicht gestelde bezuinigingen bij de BRT en de weerslag hiervan op de personeelsformatie.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, in een interview dat de Gemeenschapsminister van cultuur onlangs aan een Vlaams weekblad toestond, hebben wij cijfers kunnen lezen over de personeelssamenstelling van de BRT en hebben wij de beoordeling en de intenties van de Minister hieromtrent vernomen.

In de personeelsbezetting vertegenwoordigt het administratief personeel 25,3 procent, het technisch personeel 4 1,7 procent.

Volgens de Minister is de omvang van

het administratief personeel in verhouding tot het creatief personeel te groot.

De besparingen die ook in de sector van de BRT moeten gebeuren, zouden volgens hem moeten gerealiseerd worden op de administratieve uitgaven, zodat de kwaliteit en de kwantiteit van de uitzendingen kan gewaarborgd worden.

Deze stelling van de Minister is in strijd met de voorstellen van de Raad van Beheer van de BRT.

Kan de geachte Minister mij antwoord geven op de volgende vragen ?

1. Is de mening die hij in dit Vlaams weekblad vertolkt over de manier waarop bezuinigingen zouden moeten verwezenlijkt worden in de BRT, zijn persoonlijke mening of wordt deze gedeeld door de gehele Vlaamse Executieve ?

2. Welke zullen de concrete gevolgen zijn voor het administratief personeel van de BRT ? Met hoeveel zou deze administratieve personeelsformatie moeten worden ingekrompen ?

3. Zouden de aldus gerealiseerde besparingen aangewend worden om meer creatief personeel in de BRT aan te werven ?

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, bij het antwoord op de vraag van het geachte lid, wil ik uitgaan van de persmededeling die mijn kabinet op 1 maart 1982 heeft verspreid. Daarin heb ik „de vraag gesteld of de BRT zich niet te zeer ontwikkeld heeft tot een administratieve machine waardoor niet voldoende middelen kunnen vrijgemaakt worden voor de programma's”.

Tevens heb ik mijn iegeringscommissaris gevraagd met de BRT in contact te treden om „de nodige structurele aanpassingen door te voeren opdat de besparingen niet ten koste zouden gebeuren van de kijkers en luisteraars”.

Deze contacten zijn nog bezig zodat ik geen uitsluitsel kan geven op de vragen 2 en 3 van het geachte lid. Wel kan

ik zeggen dat het niet mijn bedoeling is de personeelsformatie van de BRT te verminderen. Wel vraag ik mij af of de verhouding in administratief, technisch en cultureel personeel niet moet bijgeschaafd worden in het voordeel van het cultureel personeel.

De mening die ik vertolkt heb in een Vlaams Weekblad is de mijne. Nochtans is het wel zo dat de Vlaamse Executieve, door het opstellen van de begroting 1982, duidelijk heeft geopteerd voor besparingen in de culturele sector, ook wat de BRT betreft, en dit in het licht van de budgettaire mogelijkheden en het imperatief van een sluitende begroting.

Tot slot wil ik de Raad ook meedelen dat de BRT zelf - en ik waardeer deze houding ten zeerste - sinds september 1981 zich ernstig beraadt over haar financiële toestand. Het Management-seminarie dat de BRT inrichtte op 18 en 19 december 1981, waar reeds een aantal voorstellen werden geformuleerd die in de richting gaan van wat ik „structurele aanpassingen” heb genoemd, zal daarbij richtinggevend kunnen blijven.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de voorbereiding van een gemeenschappelijk Belgisch-Nederlands radioprogramma Delta

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de voorbereiding van een gemeenschappelijk Belgisch-Nederlands radioprogramma Delta.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, op 27 januari 1982 heeft de werkgroep die zich bezighoudt met de voorbereiding van een gemeenschappelijk Belgisch-Nederlands radioprogramma haar

De Beul

tweede rapport overgemaakt aan de heer Poma, Gemeenschapsminister van cultuur en aan de heer Van der Louw, Nederlandse Minister van CRM.

Dit gebeurde in het kader van de plechtigheden rond de ondertekening van de akten van bekrachtiging van het Taalunieverdrag in Den Haag.

Het Delta-voorstel is immers een invulling van de artikelen 4 en 5 van de Nederlandse Taalunie. Een gemeenschappelijk radioprogramma is een instrument, bij uitstek geschikt om een bijdrage te leveren aan de culturele integratie van Nederlandssprekenden in Vlaanderen en Nederland, enerzijds en om het verstrekken van informatie over Vlaamse en Nederlandse aangelegenheden in andere Europese landen te verbeteren anderzijds.

De Delta-werkgroep is er in haar rapporten van uitgegaan dat voor het project een aparte gezamenlijke omroep zou tot stand komen.

Ik verneem dat de werkgroep thans op verzoek van de bevoegde Nederlandse en de Vlaamse Minister onderzoekt in hoeverre het - vooral in de aanloopfase en met het oog op beperking van de uitgaven - mogelijk is te komen tot een zodanige programmatische samenwerking dat in ieder geval op korte termijn met het programma kan worden begonnen binnen de bestaande mogelijkheden.

Kan de geachte Minister mij mededelen hoe de stand van zaken is in de voorbereiding van het gemeenschappelijk radioprogramma en welke instanties van de Vlaamse Gemeenschap aan de voorbereiding van het Delta-programma deelnemen ?

Verder wil ik aan de geachte Minister de volgende vragen stellen.

1. Bestaat er reeds een akkoord over de juridische basis van de samenwerking en over de financiering van het project vanuit Nederland en Vlaanderen ? Meer concreet : zullen beide landen op een 50-50 basis bijdragen in de financiering of niet ?

2. Zullen de financiële middelen ten laste komen van de omroepbegroting

of wordt er in een andere manier van financiering voorzien ?

3. Voor wanneer kan de start van de programmatische samenwerking, die op korte termijn vooropgesteld wordt, verwacht worden ?

4. Is er reeds uitsluitsel over de plaats van vestiging ?

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, zoals het geachte lid meedeelt heeft de „Interministeriële vervolgwergroep ad hoc inzake oprichting en exploitatie van een gemeenschappelijk Belgisch-Nederlands Radioprogramma” op 27 januari 1982 haar tweede rapport overhandigd aan mijn ambtsgenoot van CRM in Nederland en aan mijzelf.

Mijn collega Van der Louw heeft toen, mede namens mij, de werkgroep gevraagd, met verwijzing naar de „reusachtige financiële problemen”, na te gaan of het mogelijk zou zijn „delen van in onze landen reeds bestaande radioprogramma's zodanig te integreren, dat we kunnen samenwerken op basis van faciliteiten die er al zijn”.

Ik heb deze vraag nogmaals herhaald in een schrijven dat ik op 11 februari 1982 richtte aan de co-voorzitter van de Interministeriële Vervolgwerkgroep. Hij antwoordde me dat hij met zijn Nederlandse collega zou nagaan op welke manier kan ingespeeld worden op de vragen van Minister Van der Louw en van mijzelf.

Ondertussen heb ik geen officieel bericht meer ontvangen van de Vervolgwerkgroep. Wel weet ik dat het BRT-NOS Adviescollege voor gemeenschappelijke beleidsvraagstukken zich op 18 maart 1982 gebogen heeft over een concept van antwoord van de Vervolgwerkgroep aan beide Ministers.

Vermits alles dus nog altijd in het stadium van de voorbereiding is kan ik het geachte lid geen concreet antwoord verstrekken op zijn vragen. Wel kan ik medelen :

1. dat een getekend akkoord in verband met de financiering van het project nog niet bestaat ;

2. dat nog niet geweten is op welke manier de eventuele financiële lasten zullen voorzien worden ;

3. dat het nog niet duidelijk is wanneer programmatische samenwerking, kan starten ;

4. dat er wel voorstellen zijn - met name Maastricht - maar nog geen uitsluitsel over de plaats van vestiging.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de continuïteit van bestuur in het algemeen en de regeling bij ontslag van een lid van de Vlaamse Executieve of van de gehele Vlaamse Executieve in het bijzonder

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de continuïteit van bestuur in het algemeen en de regeling bij ontslag van een lid van de Vlaamse Executieve of van de gehele Vlaamse Executieve in het bijzonder.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, herhaaldelijk heeft de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve in interviews verklaard dat dossiers in verband met aangelegenheden die tot zijn bevoegdheid behoren, hem niet werden overhandigd door zijn voorganger. Evenmin zijn deze dossiers in het bezit van de administratie.

Dergelijke gang van zaken wekt vreemdheid. De burger stelt met verbazing vast dat in de Vlaamse Gemeenschap de continuïteit van bestuur blijkbaar niet langer gegarandeerd is.

Het is niet onze bedoeling ter zake

De Beul

een schuldige of een zondebok te zeken. In het Belgisch zogenaamd openbaar leven hebben blijkbaar geplogen heden ingang gevonden die duidelijk afbreuk doen aan de principes van goed bestuur.

Het komt erop aan voor de toekomst klare en onwrikbare spelregels vast te leggen. Daarom zou ik graag van de Voorzitter van de Executieve vernemen of ter zake reeds gedacht werd aan regelen die, bij ontslag van een afzonderlijk lid van de Executieve of eventueel van de gehele Executieve, moeten worden nageleefd ten einde het algemeen belang veilig te stellen.

Acht de Voorzitter van de Executieve het niet wenselijk zodanige regelen reeds nu vast te stellen, zodat discussie uitgesloten is op het moment waarop ze moeten worden toegepast?

De Voorzitter : De heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het probleem van de continuïteit van bestuur mij zeker niet is ontgaan, en deel uitmaakt van een geheel bestuurlijke maatregelen die zijn opgenomen in de planning van de uitbouw van de eigen administratie voor de Vlaamse Gemeenschap.

Nu reeds kan worden gesteld dat een regeringslid bij zijn/haar ontslag de bij het kabinet aanhangig gemaakte dossiers ofwel ter beschikking, stelt van zijn/haar opvolger ofwel toevertrouwt aan de administratie.

In dit geschetst kader neem ik me voor dienaangaande strikte richtlijnen op te stellen ten behoeve van de leden van de Vlaamse Executieve.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende

eindregeling van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1978

- 16-B (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

- 18-A (1981-1982)-Nr. 1 (Rapport van het Rekenhof)

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1978.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vermeiren, verslaggever, heeft het woord.

De heer F. Vermeiren, verslaggever : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijs naar mijn verslag.

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, verwijzend naar het verslag van de heer Vermeiren zou ik uw bijzondere aandacht willen vragen voor een alinea die onze belangstelling wegdraagt. Hierin wordt duidelijk gesteld dat, gezien wij ook toen geruime tijd met voorlopige twaalfden hebben moeten werken, er een dotatie is uitgekeerd die groter was dan het bedrag dat in de begroting was ingeschreven; door de automatisering in de administratie was het niet meer mogelijk deze som achteraf te recupereren.

De leden van de Executieve weten dus nu dat het werken met voorlopige twaalfden door een niet tijdig ingediende begroting aan de gemeenschap enorm veel geld kost.

De Vlaamse Executieve moet erover waken dat de begrotingen tijdig worden ingediend. Het gaat om een besparende maatregel die moet voorkomen dat overheidsmiddelen ten onrechte worden gespendeerd. Ter gelegenheid van de bespreking van dit regularisatieontwerp wilde ik hierop uw aandacht vestigen.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord? (*Nee*)

Aangezien niemand meer het woord vraagt verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende eindregeling van de begroting van de Culturele Zaken van de Nederlandse Cultuurgemeenschap voor het begrotingsjaar 1978.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Vastleggingen gedaan ter uitvoering van de cultuurbegroting

0 1. Vaststelling van de vastleggingen

Artikel 1

De vastleggingen van uitgaven ten laste van de vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1978 belopen, overeenkomstig de bijgaande tabel A, kolom 6, de som van F 1609 158 955.

- **Aangenomen.**

3 2. Vaststelling van de vastleggingskredieten

Artikel 2

De vastleggingskredieten omgedeeld door de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap belopen voor de vastleggingen van het begrotingsjaar 1978 in totaal F 1965 868 472 (tabel A, kolom 5).

Dat bedrag omvat :

1. een bedrag van F 1678 000 000 vastleggingskredieten omgedeeld bij de begrotingsdecreten en samengesteld als volgt :

Voorzitter

- a) oorspronkelijke begrotingen :
F 1 681 000 000
b) aanpassing van de kredieten :
verhoging : F 36 000 000
vermindering : F 39 000 000
(Tabel A, kolommen 1, 2 en 3)

2. een bedrag van F 287 868 472 vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1978 overgedragen bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de wet van 28 juni 1963 (tabel 1, kolom 4).

- **Aangenomen.**

Artikel 3

De in totaal voor het begrotingsjaar 1978 omgedeelde vastleggingskredieten worden verminderd :

a) met een bedrag van F 277 854 763 dat bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de wet van 28 juni 1963 naar het begrotingsjaar 1979 kan worden overgedragen bij de wet houdende eindregeling van de staatsbegroting. Voor het overgedragen bedrag kredieten blijft de omdeling van het begrotingsjaar 1978 behouden in het begrotingsjaar 1979

b) met een bedrag van F 78 854 754 dat voor annulatie in aanmerking komt bij de wet houdende eindregeling van de Staatsbegroting.

(Tabel A, kolommen 8 en 9).

- **Aangenomen.**

Artikel 4

Ingevolge de bepalingen vervat in de bovengenoemde artikels 2 en 3, worden de definitieve, omgedeelde vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1978 vastgelegd op F 1 609 158 955, som die gelijk is aan de ten laste van het begrotingsjaar geboekte vastleggingen (tabel A, kolommen 6 en 10).

- **Aangenomen.**

HOOFDSTUK II

Uitgaven gedaan ter uitvoering van de begroting

6 1. Vaststelling van de uitgaven

Artikel 5

De tijdens het begrotingsjaar 1978 aangerekende ordonnanceringen worden vastgesteld als volgt :

A. Lopende uitgaven :

1. ten laste van niet-gesplitste kredieten :

F 11 362 929 387

Dat bedrag betreft prestaties uitgevoerd :

a) tijdens de vorige jaren :

F 1 410 320 772

b) in de loop van het jaar :

F 9 952 608 615

2. ten laste van ordonnanceringskredieten :

B. Kapitaaluitgaven :

1. ten laste van niet-gesplitste kredieten :

F 234 757 794

Dat bedrag betreft prestaties uitgevoerd :

a) tijdens de vorige jaren :

F 41 109 281

b) in de loop van het jaar :

F 193 648 513

2. ten laste van ordonnanceringskredieten :

F 1 183 367 831

Dat bedrag betreft prestaties uitgevoerd :

a) tijdens de vorige jaren :

F 513 208 992

b) in de loop van het jaar :

670 158 839

(Tabel B, kolommen 7, 8 en 9)

- **Aangenomen.**

Artikel 6

De ten laste van het begrotingsjaar

uitgevoerde betalingen, verantwoord of geregulariseerd, belopen :

voor de niet-gesplitste kredieten :

F 11 565 306 130

en

voor de ordonnanceringskredieten :

F 1 183 367 831

- **Aangenomen.**

Artikel 7

De ten laste van de begroting aangerekende betalingen waarvan, bij toepassing van artikel 32 van de wet van 28 juni 1963, de verantwoording of de regularisatie naar een volgend jaar wordt verwezen, belopen F 32 381 051 van niet-gesplitste kredieten (lopende uitgaven) (tabel B, kolom 10).

- **Aangenomen.**

0 2. Vaststelling van de betalingskredieten

Artikel 8

De betalingskredieten beschikbaar gesteld aan en omgedeeld door de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, belopen voor het begrotingsjaar 1978 :

voor de lopende uitgaven :

- niet-gesplitste kredieten :

F 12 726 825 611

- ordonnanceringskredieten :

F -

voor de kapitaaluitgaven :

- niet-gesplitste kredieten :

F 344 035 319

- ordonnanceringskredieten :

F 2 058 374 872

(Tabel B, kolom 6)

Die bedragen omvatten :

1. De betalingskredieten bestemd bij de begrotingsdecreten en bij koninklijk besluit, onderverdeeld als volgt :

1. Oorspronkelijke begrotingen, inclusief de verdeling van provisionele kredieten afkomstig van de Staatsbegroting.

a) lopende uitgaven :

- niet-gesplitste kredieten :

F 11 409 400 000

Voorzitter

- ordonnanceringskredieten :
F -
- b) kapitaaluitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 255 500 000
 - ordonnanceringskredieten :
F 1 575 600 000

2. Aanpassing van de kredieten

Vermeerderingen :

- a) lopende uitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 127 400 000
 - ordonnanceringskredieten :
F -

- b) kapitaaluitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 4 900 000
 - ordonnanceringskredieten :
F 36 000 000

Verminderingen :

- a) lopende uitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 323 700 000
 - ordonnanceringskredieten :
F -

- b) kapitaaluitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 20 300 000
 - ordonnanceringskredieten :
39 000 000
- (Tabel B, kolommen 3 en 4)

II. De transporten van betalingskredieten bij toepassing van de artikels 17 en 18 van de wet van 28 juni 1963 en van speciale bepalingen zijn samengesteld als volgt :

- a) lopende uitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 1 513 725 611
 - ordonnanceringskredieten :
F -

- b) kapitaaluitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 103 935 319
 - ordonnanceringskredieten :
F 485 774 872
- (Tabel B, kolom 5)

- **Aangenomen.**

Artikel 9

Het bedrag van de voor het begro-

tingsjaar 1978 beschikbaar gestelde en omgedeelde betalingskredieten wordt verminderd met :

1. De betalingskredieten die naar het volgend jaar worden getransporteerd bij toepassing van de artikel 17 en 18 van de wet van 28 juni 1963 en van speciale bepalingen :

- 1) lopende uitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 1 562 996 409
 - ordonnanceringskredieten :
F -

- 2) kapitaaluitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 89 787 102
 - ordonnanceringskredieten :
F 561 542 837

II. De betalingskredieten die beschikbaar bleven en die door de wet houdende eindregeling van de begroting van de Staat moeten geannuleerd worden :

- 1) lopende uitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 193 473 460
 - ordonnanceringskredieten :
F -

- 2) kapitaaluitgaven :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 21 154 823
 - ordonnanceringskredieten :
313 474 204
- (Tabel B, kolommen 13 en 14)

De omdeling van de te transporteren kredieten blijft behouden in het begrotingsjaar 1979.

- **Aangenomen.**

Artikel 10

Aanvullende kredieten ten belope van F 394 238 045 zijn nodig tot dekking van de lopende uitgaven ten laste van niet-gesplitste kredieten van het begrotingsjaar 1978, gedaan buiten of boven de omgedeelde kredieten uitgetrokken voor de dienst van de begrotingen (tabel B, kolom 11). Deze kredieten worden toegewezen zoals aangeduid in tabel C.

- **Aangenomen.**

Artikel 11

Ten gevolge van de bepalingen vervat in de artikels 8,9 en 10 worden de definitieve kredieten van het begrotingsjaar 1978 vastgesteld als volgt :

- 1) lopende verrichtingen :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 11 362 929 387
 - ordonnanceringskredieten :
F -

- 2) kapitaalverrichtingen :
 - niet-gesplitste kredieten :
F 234 757 794
 - ordonnanceringskredieten :
F 1 183 367 831

Die sommen zijn gelijk aan de ordonnanceringen aangerekend ten laste van het begrotingsjaar 1978 volgens tabel B, kolommen 7 en 15.

- **Aangenomen.**

HOOFDSTUK III

Ontvangsten en uitgaven gedaan ter uitvoering van de afzonderlijke sectie van de begroting

Artikel 12

De ontvangsten van het jaar 1978 geboekt op de afzonderlijke sectie van de begroting belopen F 2 132 584 593.

- **Aangenomen.**

Artikel 13

De uitgaven van het jaar aangerekend op de afzonderlijke sectie van de begroting belopen F 1879 994 691 (tabel D, kolom 5).

Dat bedrag omvat F 1868 932 252 verantwoorde of geregulariseerde betalingen en F 11 062 439 betalingen waarvan bij toepassing van artikel 32 van de wet van 28 juni 1963 de verantwoording of de regularisatie naar een volgend jaar verwezen worden (tabel D, kolom 6).

- **Aangenomen.**

Artikel 14

De algemene eindcijfers van de afzon-

Voorzitter

derlijke sectie van de begroting van het jaar 1978 worden definitief vastgesteld zoals aangeduid in tabel D :

- ontvangsten : F 2 132 584 593
- uitgaven : F 1 879 994 691
- ontvangstenexcedent :
F 252 589 902

Dat ontvangstenexcedent komt in vermeerdering van het bij afsluiten van het voorgaande begrotingsjaar vastgestelde overschot groot : F 2 502 515 569

De aldus bekomen som omvat uitsluitend creditsaldi : ze bedraagt : F 2 755 105 471

In diezelfde samenstelling wordt ze overgedragen naar de rekening van het begrotingsjaar 1979.

- **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen aanstaande donderdag 6 mei om 15 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

WERKINGSBEGROTING VAN DE RAAD

Verdaging

De Voorzitter : Aan de orde zijn :

1. de rekening van de Raad voor het begrotingsjaar 1980,
2. de begroting van de Raad voor het begrotingsjaar 1981.

Ik heb vernomen dat er instemming zou bestaan om dit punt van de agenda af te voeren en te verschuiven naar een van de volgende vergaderingen van de Raad. Is de Raad het daarmee eens ? (**Instemming**)

ONTWERP VAN DECREET houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's
- 86 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heer W. Kuijpers houdende erkenning van de vrije radio-omroepdiensten
- 37 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw M. Smet c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's
- 76 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heer F. Willockx c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's
- 82 (1981-1982)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's, het voorstel van decreet van de heer Kuijpers houdende erkenning van de vrije radio-omroepdiensten, het voorstel van decreet van mevrouw Smet c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's en het voorstel van decreet van de heer Willockx c.s. houdende de voorwaarden voor erkenning van lokale radio's.

Met toepassing van artikel 18, punten 2 en 3 van het Reglement van Orde heeft de Commissie de tekst van het ontwerp van decreet als basis voor haar bespreking genomen.

Wij volgen dan ook dezelfde werkwijze en nemen derhalve de door de Commissie aangenomen tekst als basis voor onze bespreking.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Ramaekers, verslaggever, heeft het woord.

De heer J. Ramaekers, verslaggever (**op de tribune**) : Mijnheer de Voorzitter, heren Gemeenschapsministers, dames en heren, tijdens de werkzaamheden van de Commissie in verband met dit decreet was de bedoeling van alle commissieleden - en zó werd ook reeds gesteld in de toenmalige Cultuurraad : ten eerste, de vrije radio's,

die gestart waren als een amateuristische, creatieve bezigheid, uit de wildgroei, die ontstaan was, te halen ; ten tweede, men zou het nog anders kunnen zeggen, met name te trachten een einde te stellen aan de onwettelijke en chaotische toestand, wat aan gang was, te brengen binnen de wettelijke grenzen.

De vraag die wij ons bij de bespreking van dit decreet moeten stellen, is met name of wij inderdaad erin geslaagd zijn met onze teksten aan het fenomeen "lokale, vrije radio's" en waar zulks gebeurt op een vrije en creatieve basis, nu een wettelijk karakter te geven. Ik kan u zeggen dat zulks zeker de wil was van degenen die aanwezig waren, dat dezelfde wil bestond bij de Minister en bij de leden van de Commissie.

Om positief op deze vraag te kunnen antwoorden, waren vanzelfsprekend een aantal punten van zeer groot belang en hebben deze aanleiding gegeven tot grondige en uitgebreide gedachtenwisselingen.

De Commissie was er zich van bewust dat het hier ging om een delicate materie. Hieraan werden dan ook een aantal hoorzittingen gewijd, waarop adviezen werden verstrekt - wij spreken hier over de periode maart 1981 - door de toenmalige Minister van PTT, afgevaardigden van de BRT en, in de laatste fase, met de vertegenwoordigers van de Vlaamse universiteiten.

Delicaat punt in de bespreking was zeker het begrip "kleinschaligheid". In het verslag heeft men zo trouw mogelijk de bespreking en gedachtenwisseling daaromtrent weergegeven, zodat wij het niet noodzakelijk achten hierop in detail terug te komen. Wel achten wij het belangrijk de aandacht desbetreffend te vestigen op twee paragrafen, bladzijde 23 en bladzijde 24 van het verslag, die in feite weergeven hoe de Commissie uiteindelijk erin is geslaagd tot een conclusie te komen.

Na een discussie over de wenselijkheid het woord "kleinschalig" of de term "een beperkt aantal aangrenzende gemeenten" in de tekst op te nemen, trekt mevrouw Smet haar bovenvermeld amendement in en dient

Ramaekers

zij, samen met anderen, een nieuw amendement in, dat ertoe strekt in lid 1 van artikel 2, na de woorden „een eigen programma richten” de volgende tekst in te voegen : „tot een gemeenschap die geografisch gesitueerd is binnen een wijk, een gemeente, een groep van aangrenzende gemeenten of maximaal een stedelijke agglomeratie”.

Hiermee worden de noties kleinschaligheid, beperkte reikwijdte en maximale grootte van het te bestrijken gebied in de tekst impliciet opgenomen.

Er greep dan een schorsing plaats. Na de schorsing verklaarde de heer Bourgeois akkoord te gaan met het amendement van mevrouw Smet indien men de tekst begrijpt in de zin van : kleinschaligheid, beperkte reikwijdte zoals omschreven in het koninklijk besluit van 20 augustus 1981 en ook wanneer het gaat om een groep van een beperkt aantal gemeenten.

Daar de gemeenschapsminister hiermede instemt trekt het lid zijn amendement in.

Een hoofdindieners van een voorstel van decreet verklaarde namens zijn fractie dit amendement te kunnen aanvaarden wanneer de tekst mag begrepen worden in de zin van het begrip kleinschalige radio bedoeld voor een beperkt geografisch gebied, waaronder een groep van een beperkt aantal gemeenten wordt verstaan en dus met gelimiteerde reikwijdte die beperkt blijft binnen de technische normen van het koninklijk besluit van 20 augustus 1981 met evenwel één uitzondering voor de stedelijke agglomeraties zoals voorzien in het geciteerde koninklijk besluit.

Ook een ander lid sluit zich hier, namens zijn fractie, bij aan. Het is zo dat de commissie hiermede akkoord gaat. Zo kwam de commissie dan tot de formulering van de inhoud van wat „kleinschaligheid” betekent in dit decreet.

Wat deze materie betreft lijkt ons ook de bespreking die plaats greep in de commissie inzake de bevoegdheid van de nationale regering en van de Gemeenschap, belangrijk.

Hier willen wij verwijzen naar de verklaring van de gemeenschapsminister. De gemeenschapsminister van cultuur wees er op dat een fundamenteel onderscheid moet worden gemaakt tussen de nationale materies enerzijds en deze die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Raad ressorteren anderzijds.

Zo zijn er twee problemen waar de decreetgever geen vat kan op hebben. Ten eerste de reclame. Deze kwestie behoort niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad. Bij de BRT is handelspubliciteit verboden. Wil men eenzelfde verbod toepassen op de niet-openbare radio's dan is een wetgevend initiatief op nationaal vlak noodzakelijk.

Ten tweede, het technisch probleem. Het thans bestaande koninklijk besluit, houdende reglementering voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio-omroep van 20 augustus 1981, werd door de nationale regering genomen. Het is dan ook niet onze taak, aldus de gemeenschapsminister, om hier al dan niet enige wijziging aan te brengen. De nationale regering is dus alleen bevoegd deze aangelegenheden technisch te regelen.

Wat de reclame betreft verwijzen wij naar het duidelijk standpunt van de gemeenschapsminister, ik citeer : „de gemeenschapsminister gelooft dat het duidelijk is dat het uitzenden van handelspubliciteit hetzij in de openbare instituten, hetzij in de niet-openbare zenders een bevoegdheid is van de nationale wetgever.”

Voor de openbare instituten werd het verbod om handelspubliciteit uit te zenden ingeschreven in de wet van 18 mei 1960 houdende de organisatie der instituten der Belgische Radio en Televisie (het niet-opgeheven artikel 28 0 3).

Indien men ook een verbod wil instellen voor niet-openbare zenders zal daartoe een wetgevend initiatief op nationaal vlak worden getroffen. De Commissie heeft deze verklaring aanvaard.

Een punt waaraan heel wat aandacht werd besteed was het al dan niet financieren van de niet-openbare ra-

dio's, en zo ja, op welke wijze zulks mogelijk zou zijn. Sommigen wensen een subsidiëring en/of een tussenkomst in de auteursrechten. Anderen menen dat de financieringsformule de zaak is van de niet-openbare radio's zelf en niet van de Vlaamse Executieve die daarvoor geen middelen beschikbaar heeft.

Het standpunt ter zake van de Minister was het volgende, en ik citeer : „hij is geen voorstander dit probleem via decreet te regelen. De subsidiging via de Vlaamse Executieve valt nu budgettair moeilijk, zo niet onmogelijk te realiseren. Hij pleit er dan ook voor opdat deze niet-openbare radio's self-supporting zouden zijn”.

Inkomsten kunnen worden gezocht via lidgelden, benefitaavonden en dergelijke meer. Subsidiëring via de Vlaamse Executieve is dus uitgesloten. De niet-openbare radio's vragen ter zake niets. Men moet trouwens de kostprijs niet overschatten en anderzijds mag men ook niet onderschatten wat dynamisme, creativiteit en gezonde concurrentiesfeer vermogen, ook op het vlak van het verzamelen van de middelen.

Wat het vraagstuk van de auteursrechten betreft verklaart de Minister het volgende en ik citeer :

„Anders stelt zich het probleem van de auteursrechten. Iedereen beseft dat de niet-openbare radio's ter zake met problemen zullen worden geconfronteerd. Alleen omwille van redenen van rationalisatie zou met Sabam kunnen worden onderhandeld voor alle niet-openbare radio's samen.”

De Gemeenschapsminister verklaart bereid te zijn ter zake te onderzoeken wat kan worden gedaan zonder echt concrete verbintenissen van zijnerwege. In een later stadium zouden dan door een bijkomend decreet de nodige maatregelen getroffen kunnen worden.

Tot daar wat ik meende als verslaggever onder uw aandacht te moeten brengen.

Tenslotte, Mijnheer de Voorzitter, wens ik te eindigen met een persoonlijke bedenking. Het is onbetwistbaar dat de geest in de commissie ertoe

Ramaekers

strekte de vrije radio's die als een amateuristische creatieve bezigheid gestart waren uit de ontstane wildgroei te halen.

Persoonlijk vrezen wij, zonder te twifelen aan de goede bedoelingen van de Gemeenschapsminister en de leden van de Commissie, dat wij met dit decreet heel de zaak zodanig gaan omkaderen dat het werkelijk creatief amateurisme het zeer moeilijk zal hebben om nog aan bod te komen. Daarom betreur ik het persoonlijk dat er geen oplossing voor de financiering werd gevonden. Deze leemte houdt in dat sommigen het wellicht zullen moeten opgeven omdat ze het, door dit decreet, financieel niet aankunnen.

Voor anderen is het gevaar niet denkbeeldig dat ze gaan zoeken naar wat in het verslag genoemd wordt „ongezonde geldbronnen”.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, dit neemt niet weg dat deze tekst gestemd werd bij 12 stemmen en 1 onthouding en dat het de wil was van de Commissie tot een degelijke reglementering te komen. **(Applaus bij de SP)**

De Voorzitter : De heer Desutter heeft het woord.

De heer E. Desutter, verslaggever (**op de tribune**) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Ondervoorzitter van de Vlaamse Executieve, geachte collega's, ik zal mij beperken tot enkele knelpunten die gerezen zijn bij de bespreking van dit decreet ; gezien mijn collega, verslaggever, reeds een en ander heeft aangehaald hoef ik niet in herhaling te vallen.

In de commissie hebben wij heel wat punten besproken welke wij ingedeeld hebben in acht verschillende materies :

1. de naam ;
2. de toepassing van het Cultuurpact ;
3. het probleem rond de taalwetgeving ;
4. de verhouding tussen de bevoegdheid van de nationale wetgever en de Gemeenschap ;
5. de financiering ;
6. de handelspubliciteit ;

7. de voorwaarden, de reglementering en de controle ;

8. de juiste interpretatie van een niet-openbare radio.

Eerst en vooral dus wat de naam betreft. Er ontstond heel wat discussie over hetgeen zou kunnen worden genoemd de geografisch onbegrensde vrije radio en de eerder begrensde lokale radio.

De Vlaamse Executieve heeft in haar beleidsverklaring de term „niet-openbare radio” gekozen, misschien wel om uit de discussie te geraken. In elk geval niet de naam „niet-openbare radio” - in tegenstelling tot wat wordt genoemd „openbare radio” - wordt bedoeld de privé-radio-omroepdiensten, zoals vermeld in artikel 3 van de wet van 30 juni 1979.

Belangrijk in deze naam is niet zodanig de betekenis in verhouding tot andere termen maar wel het feit dat het begrip „niet-openbare radio” gestoeld is op het privé-initiatief.

Het tweede punt : de toepassing van het Cultuurpact.

Volgens de Gemeenschapsminister zullen de niet-openbare radio's privé-organisaties zijn die niet onderworpen zijn aan de bepalingen van de Cultuurpactwet. Het is echter duidelijk dat de samenstelling van de Raad van niet-openbare radio's moet gebeuren rekening houdende met de bepalingen van diezelfde wet.

Het derde punt heeft betrekking op de problemen rond de taalwetgeving.

Verskillende collega's hebben in dat verband vragen gesteld zoals bijvoorbeeld : wie zal bevoegd zijn over de tweetalige of over anderstalige zenders in Vlaanderen ? Is het opleggen van een bepaalde taal aan de niet-openbare radio's in strijd met artikel 3 van de Grondwet enzovoort ?

De Gemeenschapsminister verwees naar het advies van de Raad van State dat stelt dat de mogelijkheid die aan de Vlaamse Executieve wordt geboden om toelating te geven om niet in het Nederlands uit te zenden niet mag worden beschouwd als een regeling van het gebruik der talen. Dit belet echter niet dat als erkenningsvoor-

waarden kan worden opgelegd dat het Nederlands als voertaal moet worden gebruikt.

Het vierde punt betreft de bevoegdheid van de nationale regering en de Gemeenschappen.

Bij de bespreking van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 heeft de Minister van de Gemeenschap in de Kamer van Volksvertegenwoordigers verklaard dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen de technische aspecten van die operaties en de culturele inhoud.

Mijn collega verslaggever heeft er reeds op gewezen dat deze Vlaamse Raad geen vat heeft op de reclame enerzijds en de technische problemen anderzijds, hetgeen echter niet belet dat in dit decreet het aspect zendbereik kan vervuldigd worden en ook werd vervuldigd.

Het is eveneens duidelijk dat eerst de erkenning dient te worden verstrekt alvorens een zendvergunning kan worden verleend.

Het vijfde punt : de financiering. Het betrof hier een zeer delicaat punt waarover heel wat werd gediscussieerd, meer bepaald de eventuele subsidiëring of een tussenkomst in de auteursrechten.

De Gemeenschapsminister heeft gesteld dat de Vlaamse Executieve geen middelen te beschikking had. Tevens werd de manier van subsidiëring in vraag gesteld. Bijvoorbeeld, subsidiëring op basis van het ledenaantal, waarop werd geantwoord dat het aantal leden niet steeds een waarborg is voor een goede smaak, enzovoort. Ik ga daar niet verder over uitweiden. Dat heeft mijn collega verslaggever reeds gedaan. Ik wil alleen hernemen en de nadruk leggen op wat hij reeds heeft gezegd, namelijk dat het vooral de bedoeling is zogenaamde „ongezonde geldbronnen” uit te schakelen en zoveel mogelijk te streven naar self-supporting radio's.

Wij mogen namelijk het dynamisme, de creativiteit van onze bevolking en de gezonde concurrentiesfeer niet onderschatten. Daarenboven opent de subsidiëring de mogelijkheid tot een zekere afhankelijkheid, die zeker niet

Desutter

gewenst is.

Het zesde punt betreft de handelspubliciteit. Zoals reeds gezegd is dit een nationale materie. Ik wil er de nadruk op leggen dat reeds in het koninklijk besluit van 20 augustus 1981, het zogenaamde koninklijk besluit Willockx, het verbod tot reclame was ingeschreven en dat dit, als technische norm, wellicht kan aangewend blijven. Een lid heeft er echter op gewezen dat het totaal uitsluiten van onrechtstreekse commercialisatie waarschijnlijk utopisch is. De gemeenschapsminister heeft in elk geval bevestigd een wetgevend initiatief op nationaal vlak, in de mate van zijn mogelijkheden, op gang te brengen.

Als zevende punt wil ik de reglementering en controle aanhalen. Ook daarover kon eindeloos worden gediscussieerd. Primordiaal moeten volgende uitgangspunten in acht worden genomen. Geen voogdij van de overheid, geen afhankelijkheid van politieke partijen, beroepsverenigingen of commerciële verenigingen en geen inmenging in de programmering. Uiteindelijk kan, wat de controle betreft, de Vlaamse Executieve steeds, na advies van de Raad van niet-openbare radio's, sancties treffen door intrekking of schorsing van de erkenning.

Als achtste en laatste punt werd vooral gediscussieerd over het zendbereik van de niet-openbare radio's. Ook mijn collega verslaggever heeft er reeds op gewezen. In artikel 2 spreekt men van radio's die zich richten tot een wijk, een gemeente, een groep aangrenzende gemeenten en maximum tot een stedelijke agglomeratie. Wij hebben in deze bewoordingen een soort escalatie gezien, geografisch gesitueerd, vooral waar de nadruk wordt gelegd op het maximale van de stedelijke agglomeratie. Iedereen was het eens over de kleinschaligheid, alhoewel ook dat een relatief begrip is.

Tenslotte werden ook nog enkele andere punten aangehaald zoals de Adviesraad, het recht op antwoord, de vrees dat het amateurisme zal verdwijnen om plaats te maken voor professionalisme. En feit is dat de toekomst ons over de bestaande en nieu-

we problemen wijzer zal maken.

De bedoeling was vooral aan de anarchische vrijheid een einde te maken maar toch een zo groot mogelijke tolerantie na te streven.

Tijdens een hoorzitting hebben wij mogen vaststellen dat de specialisten het niet altijd met elkaar eens zijn.

Mijnheer de Gemeenschapsminister, ik wil u tenslotte danken voor uw actieve medewerking en vooral voor het begrip dat u opracht toen wij een uitvoerige en grondige bespreking wensden te wijden aan dit decreet. Ik dank de collega's, in het bijzonder de indieners van andere voorstellen, die met hun ideeën nuttige elementen in het debat hebben bijgebracht. Ik dank tevens voor de vlotte samenwerking met het kabinet en de diensten van de Vlaamse Raad die in opbouwende zin hebben meegewerkt. Ik dank de Voorzitter van de commissie die steeds geijverd heeft om een consensus te bereiken. Ik dank vooral mijn collega verslaggever met wie ik zeer vlot kon samenwerken.

Ik meen dat onze commissie zeer nuttig werk heeft geleverd. Feit is dat dit decreet een grote stap vooruit is maar de eigenlijke legalisering is nog niet voor morgen. Er dient nog een hele procedure te worden gevolgd in verband met de mogelijkheden van beroep en zo meer, beschreven in artikel 8.

Ik durf tenslotte met aandrang vragen dit decreet goed te keuren. De diverse regeringsstrubbelingen zijn er de oorzaak van geweest dat dit decreet zo lang uitbleef. Heel wat niet-openbare radio's zullen hopelijk weldra uit de onwettelijkheid kunnen worden gemaakt. **(Applaus op verschillende banken)**

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren collega's, het voorliggend ontwerp van decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's confronteert ons duidelijk met een nieuwe marsrichting inzake mediabeleid.

De vrije lokale niet-openbare radio verschijnt als een gerechtvaardigd correctief op het centralisme van het BRT-monopolie. Zolang het bij een correctief blijft, onderschrijven wij de doelstellingen van de niet-openbare radio. In zover de niet-openbare radio zou moeten dienen als breekijzer om het monopolie van de BRT te vernietigen, wensen wij ons hiervan te distancieren.

Het door collega Kuijpers ingediende voorstel van decreet houdende erkenning van de vrije radio-omroepdiensten bedoelt duidelijk kleinschalige openbare radio-omroepdiensten gericht op een geografisch beperkt en gedifferentieerd deel van de bevolking. Uit het geheel van de omschrijving die verder in het voorstel van collega Kuijpers wordt gegeven, blijkt dat de niet-openbare radio wordt aangezien als een decentraliserend correctief of aanvulling op het BRT-monopolie, met de bedoeling in te spelen op de werkelijke lokale behoeften waaraan de nationale zender uiteraard niet kan voldoen.

Het door de Gemeenschapsminister van cultuur ingediende ontwerp van decreet hebben wij in de commissiebesprekingen positief benaderd vanuit de filosofie vervat in het voorstel Kuijpers. Wij hebben ons best gedaan om te komen tot een behoorlijk decreet dat kleinschalige vrije lokale niet-openbare radio's mogelijk maakt ; bij de eindstemming in de commissie hebben wij ons fiat gegeven, wel wetend dat het afgeleverde werkstuk zeker geen monument is van volmaakte wetgeving. Wel integendeel. Bij het herlezen van de door de commissie aangenomen tekst, kan ik mij zelfs niet van de indruk ontdoen dat wij te maken hebben met een typisch Belgische wetgeving, in de zin van die andere wetten met grote hiaten en achterpoortjes voor de slimmeriken. Bovendien hebben wij moeite te blijven geloven dat het niet gaat om een wettekst waarbij iedereen zowat iedereen bedriegt. Men moet inderdaad niet paranoïde zijn om vast te stellen dat sommigen ervan uitgaan dat grote regionale of subregionale zenders niet mogelijk zijn met dit decreet, terwijl anderen menen dat hetnog best meevalt en dat zeventien subregionale

De Beul

zenders alvast tot de mogelijkheden behoren.

Wat ik in ieder geval geloof is dat de nieuwe marsrichting die wij door dit decreet inslaan, het begin is van een tocht die ons in verschillende etappen zeer ver kan leiden. Voor ons eindigt de nieuwe marsrichting met dit decreet. maar voor vele anderen is dit slechts de eerste dagmars in de door hen gewenste richting.

In Antwerpen hangen reeds maanden affiches aan de muren met de mededeling: „Als straks uw oren tuiten, zijn wij dat!”. Deze affiches gaan uit van de vzw Antwerpse Radio en Televisie, afgekort ART, die als dit decreet wordt goedgekeurd, uit hun studio in het Century-gebouw nabij het centraal station vierentwintig uur op vierentwintig zullen uitzenden met een zendbereik van - ik citeer - „ten minste het arrondissement Antwerpen met de Voorkepen en een deel van het Waasland”.

- Mevrouw G. Devos, Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.

Dit voorbeeld is illustratief voor de argwaan die velen met ons koesteren nopens de draagwijdte van onderhavig decreet.

Volgens de voorliggende tekst is de maximale schaal een stedelijke agglomeratie. Bij mijn weten is de Antwerpse agglomeratie veel kleiner dan het arrondissement Antwerpen en horen de Voorkepen en een deel van een Waasland er zeker niet bij.

Ik zou van de Gemeenschapsminister dus duidelijk willen vernemen of de regionale radio ART mogelijk is, zoals publiek wordt aangekondigd. Normaal moet uw antwoord, mijnheer de Minister, negatief zijn, omdat dit decreet voorbeeld te ver en te duidelijk over de schreef gaat. In andere gevallen zal het wellicht niet zo gemakkelijk zijn om onmiddellijk een klaar antwoord te geven. Oorzaak hiervan is dat de gewenste kleinschaligheid van de niet-openbare radio's in het decreet niet sluitend is omschreven. Alleen reeds door het feit dat uit de tekst blijkt dat er in werkelijkheid sprake is van veelschalige radio's, - waar de

kleinschaligheid normaal moet worden vastgesteld aan de hand van drie criteria: het geografische (een klein territorium); het luisterpotentieel (een beperkte luisterkring) en de zendkracht (tussen de twee en de acht kilometer zendbereik), die onderling tegenover elkaar kunnen worden afgewogen en gecorrigeerd - geeft de omschrijving van de niet-openbare radio, vervat in artikel 2 van dit decreet:

- ten eerste, geografisch zeer uiteenlopende schalen aan, gaande van een wijk of een buurt tot het grondgebied van de Antwerpse agglomeratie;

- ten tweede, inzake luisterpotentieel, mogelijkheden van een beperkte luisterkring van duizend gegadigden tot de zeer grote luisterkring van de Antwerpse agglomeratie met zeventienhonderdduizend potentiële luisteraars;

- ten derde, inzake de zendkracht, maximaal 8 kilometer, met evenwel de mogelijkheid tot afwijkingen voor het bedienen van agglomeraties en aanpalende gemeenten, cf het derde lid van paragraaf 1 van artikel 2 van het koninklijk besluit Willockx van 20 augustus 1981.

Men kan dan ook redelijkerwijze verwachten dat de aanvragers die een regionale of sub-regionale niet-openbare radio beogen, de Gemeenschap, die geografisch gesitueerd is binnen een groep van aangrenzende gemeenten, zal willen afbakenen niet alleen, op grond van het maximum aan geografisch criterium met name de Antwerpse agglomeratie, maar vooral op grond van het maximum aan luisterpotentieel, met name de 700.000 potentiële Antwerpse luisteraars. Hier zal voor de Raad van niet-openbare radio's maar vooral voor de Vlaamse Executieve, de hamvraag komen: kan men een niet-openbare radio redelijkerwijze weigeren bij voorbeeld om de inwoners-luisteraars van het Meetjesland of van het Waasland te bereiken, waar niet-openbare radio's te Antwerpen gerust 700.000 inwoners-luisteraars mogen bereiken?

Aangezien mijns inziens het voorliggend decreet inzake kleinschaligheid hopeloos dubieus is, zal het van de „goodwill” van de Raad van niet-

openbare radio's, maar vooral van de Vlaamse Executieve afhangen of er al dan niet van kleinschalige radio's sprake zal zijn.

Praktisch kan men nu reeds vaststellen dat er onmiddellijk aanvragen zullen zijn voor 17 sub-regionale radio's en voor 200 of nog wel meer kleine lokale niet-openbare radio's.

Opvallend hierbij is dat de vzw's, die de subregionale radio's beogen, zeker de emanatie zijn van belangrijke en invloedrijke groepen en personen.

De vraag blijft dus hoe de Vlaamse Executieve zal reageren op de druk die ongetwijfeld zal worden uitgeoefend.

Mijnheer de Minister, wij zullen ter zake maar het beste hopen.

Wat de toepassing van het Cultuurpact-decreet of -wet betreft, is het commissieverslag, mijns inziens, niet voldoende duidelijk. Waar de Minister, tijdens de algemene bespreking, nog twijfels had over de toepasbaarheid van de artikelen 15, 16 en 17 van het Cultuurpact-decreet, heeft hij tijdens de bespreking van artikel 2 - op mijn verzoek - uitdrukkelijk bevestigd dat zij inderdaad van toepassing zijn. Mede ingevolge deze stellingname, die inhoudt dat geen ingreep op de programmatie mogelijk is, werd trouwens het verplicht karakter van het derde lid van artikel 2 opgeheven en omgeschakeld in een mogelijkheid.

- De heer J. Pede, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op.

Gelet op de onduidelijkheid van het commissieverslag ter zake, wil ik de Gemeenschapsminister vragen nogmaals te bevestigen dat de artikelen 15, 16 en 17 van het Cultuurpact-decreet inderdaad toepasselijk zijn, dit om latere betwistingen te vermijden.

In dit verband wil ik er nogmaals op wijzen dat de toepassing van artikel 15 van het Cultuurpact-decreet impliceert dat elke niet-openbare radio, die aan de door het decreet gestelde voorwaarden beantwoordt, een plaats in de ether moet krijgen. Hier is en blijft mijn vraag hoe de Gemeenschapsminister de golflengte en tijd zal verde-

De Beul

len en eventueel blijven verdelen bij een overvloed van voor erkenning vatbare aanvragen voor niet-openbare radio's.

Ligt het niet voor de hand dat, vooreerst de eerste erkenning wordt verleend, de Executieve over een schema moet beschikken van de mogelijke verdeling in ruimte, maar vooral ook in tijd, die kan of moet worden aangehouden.

Mijnheer de Minister, door dit decreet zetten wij wettelijk vrije, lokale niet-openbare radiokinderen op de wereld, met de boodschap dat daarmee ons werk af is en dat zij voor het overige maar voor zichzelf moeten zorgen. Ik bedoel maar dat wij de kleinschalige (hoe rekbaar dat ook moge zijn) radio's aanvaarden, terwijl er niets geregeld is voor de financiering, zelfs niet wat de aan de SABAM verschuldigde auteursrechten betreft.

Het ligt dus voor de hand wat wij daarvoor impliciet aanvaarden dat de niet-openbare radio's zullen leven van etherreclame, bijgevolg van handelspubliciteit.

Iedereen weet dat een niet-openbare radio van ietwat omvang niet kan leven van lidmaatschapskaarten of benefietavonden. Iedereen weet inmiddels ook dat de Raad van State de mening is toegedaan dat, behoudens een verbod door de nationale wetgever op te leggen, het de niet-openbare radio's toegestaan is etherreclame te voeren. Ons geweten is uiteraard gesust, aangezien de nationale wetgever maar als boeman moet optreden, maar weinig wijst erop dat hij deze rol zal willen vervullen.

Indien de nationale wetgever toch zou optreden, dient trouwens de vraag gesteld waar de zogenaamde subregionale radio's de tientallen miljoenen zullen halen om operationeel te blijven. Wij stellen die vraag dus liever niet en nemen akte van het feit dat de meeste niet-openbare radio's zullen leven van de publiciteit. Of is de minister misschien een andere mening toegedaan ?

Ten slotte nog een woord over de politieke kleur van de kleinschalige vrije

lokale niet-openbare radio's.

Uit de artikelen 4 en 5 van het decreet blijkt dat zij wel degelijk een ideologische of filosofische strekking mogen hebben. Alleen mogen ze niet afhankelijk zijn van een politieke partij, een beroepsvereniging of een organisatie met commercieel doel. Het uitzenden van verkiezingspropaganda is uit den boze en het lidmaatschap van de Raad van Beheer is onverenigbaar met een politiek mandaat of met dat van beheerder van, of een leidinggevende functie in een beroepsvereniging.

Het uitzenden van politieke programma's mag dus voor zover ze niet opgevat zijn als verkiezingspropaganda en voor zover ze niet getuigen van afhankelijkheid van een politieke partij.

Voor politieke slimmerds is hier dus een mooi werkterrein voorbehouden. Een politicus mag de zaken niet beheeren, maar wel zelf de uitzendingen verzorgen. Geef toe, het zit allemaal vrij goed in mekaar !

Boze tongen in de wandelgangen fluisteren dat reeds een deal is gemaakt tussen de CVP en de PW. De PW krijgt daarbij de zeventien subregionale zenders vanwege de liberale geschiktheid om op efficiënte wijze de nodige poen daarvoor te kunnen mobiliseren, en de CVP krijgt tweehonderd kleine radio's vanwege haar verbondenheid met de parochiale structuren en de aanwezigheid van een behoorlijke dosis voluntariaat, zodat het met weinig poen ook kan.

Of wij deze roddel ernstig moeten nemen, zou ik moeten vragen aan de mensen die het kunnen weten, maar, ik vrees, dat die wellicht niet zullen antwoorden.

In ieder geval - en hiermede wil ik mijn betoog beëindigen - beleven wij met dit voorstel een historisch moment in onze media-geschiedenis. Weinigen kunnen nu reeds bevroeden tot welke amplificatie de niet-openbare radio's, en straks de niet-openbare TV's, via antenne en kabel, zullen leiden.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, wij zullen dit decreet goedkeuren met veel bedenkingen en veel reserves in het achterhoofd, maar des-

ondanks met de hoop dat het met die kleinschalige, vrije, lokale, niet-openbare radio's niet al te zeer de spuigaten zal uitlopen. Als straks uw oren tuiten, zijn wij dat, de Vlaamse decreetgevers. **(Applaus bij vele leden)**

De Voorzitter : De heer Willockx heeft het woord.

De heer F. Willockx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, ik meen inderdaad - en wat dat punt van de beschouwingen van de heer De Beul betreft, sluit ik mij bij hem aan - dat wij vandaag met de bespreking en wellicht nog deze week met de goedkeuring van dit decreet een belangrijke daad stellen ten opzichte van het globale mediabeleid.

Inderdaad, of het men nu graag heeft of niet, de realiteit is dat sedert een twee-drietal jaren het fenomeen van de vrije radio's in een stroomversnelling is terechtgekomen ; dat wij vandaag in Vlaanderen alleen reeds honderden, in hoofdzaak kleine zenders kennen, daarnaast in grote agglomeraties, vooral in Brussel, een aantal grote, wat ik noem, semi-commerciële zenders en dat de veelvuldigheid van al deze zenders, hoe goed ook bedoeld, riskeert op korte termijn een etherchaos te veroorzaken waarvan bijvoorbeeld een land als Italië het triestige voorbeeld vormt.

Het is dan ook met genoeg dat ik vaststel dat wij er uiteindelijk in geslaagd zijn op relatief korte termijn een zo goed als volledige consensus te vinden in de Commissie van de Vlaamse Raad om dit decreet, weliswaar in aangepaste vorm, te kunnen goedkeuren. Het was hoogtijd. De spontane groei van grotendeels gezonde lokale initiatieven vergt dat dit fenomeen technisch zowel als cultureel voldoende wordt beheerst, indien wij dit vanuit onze democratische opdracht in goede banen willen leiden.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, de SP is sedert ongeveer anderhalf jaar ondubbelzinnig voorstander van lokale radio's, omdat wij menen dat zij niet zozeer als een concurrentie maar wél als een aanvulling van de nationale zenders van de BRT kunnen worden beschouwd. Het is een

Willockx

gezonde aanvulling omdat het fenomeen lokale radio een aantal troeven heeft op het vlak van informatie, van lokale animatie en van ontspanning die de nationale zenders onmogelijk kunnen hebben.

De principes waarop wij ons enthousiast ja aan de kleinschalige radio's hebben gesteund zijn drievoudig : ten eerste, de kleinschaligheid ; ten tweede, de onafhankelijkheid en, ten derde, het betrachten van een maximale inspraak vanwege de luisteraars in het hele gebeuren rondom de lokale radio's.

Wat de kleinschaligheid betreft is het onze diepe overtuiging dat men in deze materie op technisch gebied én grote én kleine radio's onmogelijk kan verenigen. Het is in die geest dat, onder onze impuls, in de vorige Regering vrij snel een koninklijk besluit is tot stand gekomen waarbij de begrenzing tot een straal van 8 kilometer werd geregeld en waarbij afwijkingsmogelijkheden werden ingebouwd in verband met de grote agglomeraties.

Het blijft eveneens onze overtuiging dat dit koninklijk besluit perfect beantwoordt aan de behoefte aan lokale radio's. Dit koninklijk besluit poneert de kleinschaligheid en laat terzelfdertijd ruimte voor afwijkingen met betrekking tot de stedelijke agglomeraties. Voor grote steden kan immers in de mogelijkheid van stadsradio - dit is de enige ambitie geweest - met een zendbereik beperkt tot de grenzen van de agglomeratie worden voorzien. Vandaar een algemene consensus, ook bij het merendeel van de representatieve organisaties, inzake lokale radio's.

Dit koninklijk besluit kan volgens mij perfect dienen als norm en als richtsnoer voor kleinschaligheid die wij als principe in dit decreet hebben ingebouwd. Terloops stel ik vast dat wat de Regering en bepaalde nationale ministers in dit verband hadden bevestigd, namelijk de aanpassing van dit koninklijk besluit, intussen zo goed als technisch onmogelijk is geworden en dat we reeds maanden wachten op de vervulling van die zeer loze belofte.

Aan die noodzaak van kleinschaligheid is gekoppeld dat het niet uitsluitend om een technische materie gaat en dat het de plicht is van de Vlaamse Raad om bij wijze van definitie in de tekst van het decreet een zo sluitend mogelijke omschrijving te vinden van wat de lokale radio voor de Vlaamse Raad betekent. Het artikel 2 is in dit verband belangrijk. Voor diegenen die de vergaderingen van de Commissie hebben bijgewoond is die bepaling in alle ondubbelzinnigheid gebeurd, in strijd met de dubbelzinnigheid die sommige leden in het begin van de vergadering van de Commissie hebben pogen te verwekken.

Vandaar het zo belangrijke artikel 2, waarin ondubbelzinnig wordt gezegd, ik citeer :

„Met niet-openbare radio wordt bedoeld de door het privaat initiatief ingerichte radio's die zich met een eigen programma richten tot een gemeenschap die geografisch gesitueerd is binnen een wijk, een gemeente, een groep van aangrenzende gemeenten of maximaal een stedelijke agglomeratie.”

Dit is een culturele definiëring van de kleinschaligheid die in feite perfect is afgestemd op de kleinschaligheid zoals vastgesteld in het koninklijk besluit van 20 augustus 1981. Ik kom daar straks nog op terug. Ik ben akkoord met de heer De Beul dat „waterdichtheid” in deze materie een illusie is. Er dient zoveel mogelijk onafhankelijkheid te worden betracht, zowel ten opzichte van de commerciële als van de politieke wereld, evenals van de overheid als bureaucratie.

Het is duidelijk dat alles in het werk moet worden gesteld om handelspubliciteit op de lokale radio's te blijven verbieden.

U kan zeggen dat dit in tegenspraak is met hetgeen in verband met handelspubliciteit op nationale zenders tijdens een vorige regering was overeengekomen. Inderdaad, vorig jaar werd in een budgettaire beslissing principieel aanvaard dat handelspubliciteit op de nationale zenders zou worden toegelaten mits een ganse reeks gedetailleerde criteria, voorschriften, normen en controlemodaliteiten.

Welnu, het is onze overtuiging dat die

veelvuldigheid aan noodzakelijke voorwaarden wenselijk is om handelspubliciteit, gewoon vanuit moreel standpunt op de nationale zenders toe te laten maar, dat controle op die veelvuldigheid van reglementen op die tientallen lokale zenders onmogelijk is. Vandaar onze zeer duidelijke stelling : geen handelspubliciteit op de lokale radio's.

Nu is er ter zake een complicatie. In het koninklijk besluit van 20 augustus 1981 is - dit is geen technische, maar toch eveneens een nationale aangelegenheid - is het verbod van handelspubliciteit op de lokale zenders voorzien. Dit koninklijk besluit is door de Raad van State goedgekeurd. Tot onze verrassing echter en zeker ook deze van de minister - is bij het verzoek om advies op het ontwerp van decreet tot uiting gekomen dat de Raad van State zegt dat het koninklijk besluit niet volstaat om deze zaak te regelen. Er moet een afzonderlijk wetgevend initiatief komen. De wet van 1969 moet worden gepreciseerd en aangevuld om handelspubliciteit, ook op lokale zenders, te verbieden.

Ik geloof, mijnheer de Minister, dat in de Commissie bijna een consensus was bereikt om te stellen dat, op wetgevend vlak, het nodige moest gebeuren om handelspubliciteit op lokale zenders op dit ogenblik te verbieden. Derhalve, voor alle zekerheid en om de juridische waterdichtheid te verwezenlijken, zouden wij willen voorstellen - ik geloof ook dat dit ter ondertekening van de andere partijen kan worden gelegd, dat is geen enkel probleem - het wetsvoorstel zo vlug mogelijk te laten stemmen. Zowel aan Vlaamse als aan Waalse zijde vermoed ik dat er zeer weinig discussiepunten ter zake zullen zijn.

De heer A. De Beul : Ik wil de verwarring niet groter maken, maar ik wil er u toch op wijzen dat in het decreet van 8 augustus 1981 van de Franse Gemeenschap tot bepaling van de erkenningsvoorwaarden van de lokale radio's, in artikel 8 de bepaling is opgenomen dat de uitzendingen van publicitaire commerciële aard verboden zijn.

De heer F. Willockx : Ik ben het met u

**De heer A. Deneir (CVP) in gesprek met (rechts) de heer E. Desutter (CW), medever-
slaggever over het decreet niet-openbare radio's en verslaggever over het decreet be-
stendige symfonieorkesten**

eens, maar iedereen weet dat in een tiental adviezen van de Raad van State vermeld is dat de handelspubliciteit een nationale materie blijft.

Het is in deze geest dat collega Van Elewyck een wetsvoorstel indient waarbij hij een precisering aan de wet van 1969 voorstelt om de handelspubliciteit op de lokale zenders te verbieden.

De heer E. Desutter : Het staat in uw eigen besluit.

De heer F. Willockx : Omdat er nu een betwisting komt en dat is precies het merkwaardige in de houding van de Raad van State, collega Desutter. Destijds is dit koninklijk besluit voorgesteld aan de Raad van State, maar wel aan een andere Kamer. Dat was een technisch en nationaal koninklijk besluit, waarin een passage over de handelspubliciteit voorkwam. Op dat ogenblik heeft de Raad van State gezwegen. Wij verkeerden dus in de illusie dat er een wettelijke grondslag was voor dit koninklijk besluit. De Raad van State zegt nu : neen, er is geen

wettelijke grondslag, u moet een aanvulling van de wet van 1969 afdwingen.

Mevrouw M. Smet : Misschien vindt dit oorzaak in het feit dat de Raad van State een spoedadvies heeft moeten geven op drie dagen tijd en dat hij daarbij het koninklijk besluit van augustus 1981, waarin dit reeds vermeld stond, over het hoofd heeft gezien.

De heer F. Willockx : Dat is goed mogelijk.

Mevrouw M. Smet : Ik vraag mij af of het geen verzwakking is ervan uit te gaan dat het koninklijk besluit, gezien het advies van de Raad van State, niet voldoende is en nu reeds te starten met een wetsvoorstel. Ik meen dat het koninklijk besluit voldoende is. Het is misschien nuttig de Raad van State nog even te raadplegen.

De heer F. Willockx : Ik weet niet of de Minister bereid is deze precisering te formuleren. Ik ben het met u eens; wij moeten nieuwe wetgevende initiatieven vermijden. Voor alle zekerheid, gezien de dubbelzinnigheden in de

adviezen van de Raad van State, werd dit wetsvoorstel ingediend.

De heer J. Van Elewyck : Mag ik uw tussenkomst aanvullen, mijnheer Willockx ? De tekst zoals deze in de Conseil is gestemd, mist een wetskracht, want de Conseil is niet bevoegd wat de handelspubliciteit betreft. Gezien het advies van de Raad van State, gepubliceerd bij het ontwerp van decreet van minister Poma, in tegenspraak is met wat er in het koninklijk besluit als dusdanig vermeld staat, is het mogelijk dat rechterlijke instanties zich op een bepaald ogenblik méér zouden baseren op het advies bij het ontwerp dat minister Poma namens de Executieve heeft ingediend, dan op de technische normen van het koninklijk besluit. Niets belet echter gelijk welke autoriteit in de Kamer om voor het voorstel van wet dat ik daarnet heb ingediend, aan de Raad van State een advies te vragen. Op dat ogenblik, dachten wij, zal de toestand veel duidelijker worden.

De heer F. Willockx : In elk geval wat de onafhankelijkheid betreft - en dat is één - geen handelspubliciteit. Ten tweede, geen partijpolitiek.

Mijnheer De Beul, ik kan uw scepticisme ter zake begrijpen. Hoe kan men dit als dusdanig in een tekst van decreet waarmaken. De enige criteria die gehanteerd werden, betreffen de onverenigbaarheid met beheersfuncties en ook het uitdrukkelijk verbod om verkiezingspropaganda uit te zenden. Wij moeten erkennen dat deze voorschriften uiteraard kunnen worden omzeild. Bij het scepticisme van de heer De Beul zou ik echter een belangrijke nuance willen brengen. Volgens ons straalt uit de geest van dit decreet het verbod van partijpolitiek. Voorts voorziet dit decreet in de oprichting van een Raad van lokale radio's. Deze Raad kan advies geven aan de bevoegde minister en aan de Executieve omtrent de erkenning van de lokale radio's. Ik geloof dat het één van de opdrachten van die Raad is er te velde over te waken dat de verbodsbepalingen inzake partijpolitiek, verkiezingspropaganda en van werkelijke electorale machinatie worden nageleefd. Het is de taak van deze Raad om in dergelijke gevallen op te treden en de procedure vervat in het decreet, in te zetten tot opschorting van de erken-

Willockx

ning als lokale radio.

Het begrip „geen partijpolitiek” is relatief. Ik denk dat het spontaan initiatief van de lokale radio's zou gehypothecerd worden, indien wij hen een soort neutraliteitsbeginsel zouden opleggen. Het is volgens mij een gezonde zaak voor de democratie dat de lokale radio's rond bepaalde problemen of rond bepaalde thema's een gezond engagement kunnen demonstreren. Het zou echter fundamenteel fout zijn de lokale radio's te laten manipuleren door partijpolitieke intenties.

Mijnheer De Beul, ik deel uw scepticisme op één punt niet. Wanneer men vandaag het wereldje van de lokale radio's bekijkt - en misschien kent u uitzonderingen in uw eigen streek - dan stelt men vast dat het grote deel van die lokale radio's eigenlijk aan geen partijpolitiek doen. Ik zeg niet dat er geen partijpolitiekers zijn die in de lokale radio's proberen te intiltreren om ze naar hun hand te zetten. Wij mogen niet zeggen dat er vandaag massaal aan partijpolitiek wordt gedaan in de honderden illegale lokale radio's.

Ten derde, het onafhankelijkheidsbeginsel moet consequent worden doorgetrokken. Er moet ook onafhankelijkheid bestaan ten opzichte van de overheid. Het zou fout zijn de lokale radio's te bestormen met een hoop bureaucratie waardoor zij full-time personeelsleden zouden nodig hebben voor het invullen van de formulieren, om te voldoen aan bepaalde normen en voorwaarden en tot het bekomen van subsidies. In het derde luik van de onafhankelijkheid moeten wij er over waken dat naast het wettelijk, technisch en cultureel kader ook voor dit spontaan initiatief de mogelijkheid wordt geschapen om op natuurlijke wijze tot een verdere ontplooiing te komen.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, iedereen was het er in de commissie over eens - en hiervoor kan ik verwijzen naar het verslag waarvoor ik de rapporteurs trouwens feliciteer - dat het koninklijk besluit van 20 augustus

1981 een valabele basis blijft voor het fenomeen lokale radio's in Vlaanderen. Wij gingen akkoord om een aantal strenge voorwaarden op te leggen in verband met de onafhankelijkheid. Als wij die twee componenten samen beschouwen, dan kunnen wij niet blind blijven voor het probleem van de financiering. Als handelspubliciteit niet mag én als vanaf de legalisatie auteursrechten moeten worden betaald, bovenop het huidige budget, dan meen ik dat een formule van financiering niet uit de weg kan worden gegaan. In een tijd van crisis, in een tijd van failliete staatsfinanciën is het moeilijk om ten aanzien van de publieke opinie nog een extra budget uit te trekken voor dit nieuwe spontaan gegroeide vrij initiatief.

Integendeel geloof ik dat, via de formule van auteursrechten - en trouwens na raadpleging van deskundigen van de universiteit in een aparte hoorzitting gehouden in de Commissie - een gesprek met SABAM moet mogelijk zijn om aan de ene kant de auteursrechten ten laste van de BRT verminderd te zien en voor hetzelfde bedrag in feite op die manier de auteursrechten ten laste te kunnen nemen voor de Vlaamse Gemeenschap, zonder merkwaardig budgettaire effect. Ik betreur dat de Minister heeft geweigerd dit principe als amendement op te nemen.

Anderzijds heb ik wel begrip voor het feit dat de Minister zich moeilijk kan verbinden op deze financieringsformule, zonder iets af te weten van de houding van SABAM. Ik zou echter bij de Minister wilen aandringen dat hij, vanuit zijn engagement in de Commissie, zo snel mogelijk keiharde onderhandelingen met SABAM zou voeren, want het is een feit dat de auteursrechten onder meer geconditioneerd zijn door de luisterdichtheid. Naarmate de luisterdichtheid voor lokale radio's toeneemt, in grotendeels dezelfde mate gaat de luisterdichtheid van onze nationale zenders afnemen. Met andere woorden, wat de lokale radio's aan auteursrechten gevorderd krijgen, wordt grotendeels gecompenseerd door datgene wat de BRT normaal gesproken minder zal moeten betalen aan diezelfde auteursrechten. Vandaar de mogelijk-

heid tot een neutrale operatie; vandaar de mogelijkheid voor de Vlaamse Gemeenschap zonder budgettaire weerslag deze vorm van financiering in overweging te nemen. Ik neem er akte van dat zulks niet in het decreet staat, maar ik wil er toch verder op aandringen dat ter zake klaarheid komt en dat consequent onderhandelingen met SABAM worden gevoerd.

De derde hoeksteen van ons principiële ja-woord aan de lokale radio's is, wat ik noem de maximale participatie van de luisteraars. Ik geloof dat de lokale radio's een unieke kans bieden om, ver van de bureaucratie, ver van de centralistische structuur van de BRT, aan de luisteraar zelf een directe inspraakvorm in het gebeuren te geven.

Het is in die zin dat wij dit principe hebben vooropgesteld, maar tegelijkertijd hebben gezegd niet te laten voorzien in allerlei structuren, waarbinnen zulks moet gebeuren. Laat ons dit niet van bovenaan opleggen, maar proberen vanuit de Raad voor lokale radio's tot geëigende formules te komen, waaruit lokale radio's zelf mogen kiezen welke inspraakformule zij willen toepassen, veeleer dan bijvoorbeeld nu te zeggen dat éénmaal per jaar een ledenvergadering moet plaatsgrijpen. Ik geloof dat het beter is dit principe aan de Raad voor lokale radio's mee te geven om op die manier te proberen de inspraakmogelijkheden te maximaliseren.

Mijnheer de Minister, waarde collega's, de toetsing aan het uiteindelijk door de Commissie goedgekeurde ontwerp van decreet van deze drie principes, valt voor de SP globaal positief uit.

Mijnheer De Beul - hoewel ik uw scepticisme begrijp - ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat introvert ook een meningsverschil bestaat tussen u en de indiener van het voorstel van decreet...

De heer A. De Beul : Dat is gebleken in de commissie !

De heer F. Willockx : . . . omtrent de beleving zelf van het fenomeen lokale radio's". Neem me niet kwalijk, uw scepticisme is wellicht ingegeven

Willockx

door een bepaalde vorm van realiteitszin, dat betwist ik niet - u hebt zelf met ons meegewerkt in de commissie om zo waterdicht mogelijke formules te vinden en hebben die gevonden - . . .

De heer A. De Beul : Velen geloven dat.

De heer F. Willockx : . . . en nu komt u op de tribune zeggen dat bepaalde punten door de Minister toch kunnen omzeild worden, daar komt het in feite op neer. Ik meen van niet, omdat ik geloof dat de Minister duidelijk verbonden is via iets dat toch een betekenis heeft, met name het verslag van de commissie.

Ik citeer met genoeg drie passages uit de verklaringen van de Minister in de commissie, bladzijde 16 (document 86) laatste paragraaf van punt 8. In zijn inleiding zegt de Minister iets dubbelzinnigs, met name wijst de gemeenschapsminister erop dat „wat de kleinschaligheid betreft, iedereen het eens blijkt te zijn. Hij voegt er echter aan toe dat het hier uiteraard om een relatief begrip gaat ; zo bijvoorbeeld zal volgens Amerikaanse normen een straal van 30 km als kleinschalig worden beschouwd.”

Dat is de eerste fase. Het is nog altijd de heer Poma van de Confrontatie van februari.

Maar er is een evolutie. Dit kunnen wij lezen op bladzijde 20.

Ik hoop, collega Smet en collega's van het ACV...

De heer J. Ramaekers : Van de CVP.

De heer F. Willockx : . . . van de CVP behorend tot het ACV dat wij die vastberadenheid, die wij hebben mogen erkennen en appreciëren tijdens de discussie in de Commissie voor Culturele Aangelegenheden, morgen ook op andere terreinen in Vlaanderen verder zullen mogen ervaren. Dat is een goed teken. Op die manier kunnen wij inderdaad een stuk gestalte geven aan een stuk progressief Vlaanderen.

Dank zij uw druk - ik moet het erkennen - heeft de Minister verklaard -

ondertussen waren er enkele dagen verlopen - en ik lees op bladzijde 20 van het verslag : „wat de omschrijving van „aangrenzende gemeenten” betreft ziet de Minister dit als een correctie aan het begrip „stedelijke agglomeratie”. Men moet in feite dus lezen : een beperkte groep van aangrenzende landelijke gemeenten. Deze discussie hoort overigens, aldus de Gemeenschapsminister, thuis in artikel 2.” Dit staat vermeld op pagina 20, paragraaf 2.

De Gemeenschapsminister wordt nog beter, en dat is dan de heer Poma van het laatste uur. Op bladzijde 21 paragraaf 4 lezen wij : „Op een vraag van de indiener van het amendement bevestigt de Gemeenschapsminister dat het om kleinschalige radio's gaat en dat een groep van een beperkt aantal gemeenten wordt bedoeld.”

Welnu, mijnheer De Beul, ofwel is hij - en dat geloof ik niet - niet correct, ofwel hebben wij hier, naast de wettelijke definitie in artikel 2, een aantal duidelijke oriëntaties teruggevonden in het verslag, in verklaringen van de Minister.

Ik wil nog verder preciseren. U weet dat artikel 2 tot stand is gekomen op een amendement Smet dat werd toegelicht door collega Bourgeois na een schorsing. Het amendement dat werd aanvaard is door collega Bourgeois omschreven. Op bladzijde 23 lezen wij het volgende : „Na de schorsing verklaart de heer Bourgeois akkoord te gaan met het amendement van mevrouw Smet, indien men de tekst begrijpt in de zin van kleinschaligheid, beperkte reikwijdte zoals omschreven in het koninklijk besluit van 20 augustus 1981 alsmede dat het gaat om een groep van een beperkt aantal gemeenten”. Dat zegt de heer Bourgeois.

Wat zegt de Minister ? Ik citeer opnieuw : „Daar de Gemeenschapsminister hiermede instemt, trekt het lid zijn amendement in”.

Men kan natuurlijk altijd nog interpreteren en improviseren. Maar, mijnheer De Beul, ik moet erkennen dat uw kritiek slaat op het koninklijk besluit van augustus 1981 en ter zake wordt geen nieuw feit gegeven.

De interpretatieruimte zit vervat - het kon bijna niet anders - in die toch tamelijk sluitende technische regeling.

Mevrouw M. Smet : Wilt u de tekst van de heer Bourgeois nog even voorlezen ?

De heer F. Willockx : Hij staat op bladzijde 23. „Na de schorsing verklaart de heer A. Bourgeois - die zelf een amendement had ingediend - „akkoord te gaan met het amendement van mevrouw M. Smet...”

Mevrouw M. Smet : Het amendement van de heer Bourgeois ging eigenlijk nog verder. Hij heeft het ingetrokken. Ik heb u dit laten zeggen om u erop attent te maken dat de heer Bourgeois iemand van het NCMV is, én ook van de CVP. De CVP was eensgezind over deze zaak.

De heer F. Willockx : Het is prettig dat ik nu de numerieke meerderheid van het ACV binnen uw partij vertaald zie in het standpunt van de CVP. Dat is zelfs een belangrijk historisch gegeven in deze Vlaamse Raad.

De heer A. De Beul : Wij hanteren in het verslag het adjectief „kleinschalig”. Minister Poma heeft gezegd dat hij hiermede akkoord gaat. Onder deze kleinschaligheid zijn ook begrepen de niet-openbare radio's van de Antwerpse agglomeratie. Dit is een zeer groot grondgebied met 700.000 luisteraars.

De heer J. Ramaekers : Het is een zeer smal grondgebied !

De heer A. De Beul : Dus het woord „kleinschalig” dekt ook dat vrij grote begrip, wat niet wil zeggen dat ik daar absoluut tegen ben.

In ieder geval wordt de term „kleinschalig” in deze teksten gebruikt voor zaken waarvoor een doorsneeburger - laten wij het toegeven - hem niet zou aanwenden.

U spreekt van het koninklijk besluit inzake het zendbereik. Ik wijs u erop dat niet alleen voor de stedelijke agglomeraties maar ook voor groepen aangrenzende gemeenten afwijkend kunnen worden toegestaan.

De Beul

Mijnheer Willockx, zulks is voor mij een ontgoocheling. Ik verkeerde in de mening dat het alleen om de afwijkingen voor de stedelijke agglomeraties ging. Maar wat lees ik in het artikel 2, § 1. : „In bijzondere gevallen wanneer het normaal uitzendvermogen niet voldoende is om de agglomeratie en de aanpalende gemeenten te bedienen” - men bedoelt niet de agglomeratie en de gemeenten die daaraan palen maar wel in de zin van de definitie in ons decreet duidelijk de aangrenzende gemeenten - „mag de Minister een gepast maximaal vermogen toelaten na advies van de Executieve van de betrokken Gemeenschap.” U moet toegeven dat hierin toch een aantal dubbelzinnigheden vervat zitten. Wie later kwaadwillig deze heterogene en dubieuze teksten wil gebruiken - ik hoop dat dit niet het geval zal zijn - kan ze naar eigen goeddunken interpreteren.

De heer F. Willockx : Mijnheer De Beul, hier verschillen wij duidelijk van mening. U vergeet de verklaring aan de Koning, de aanhef van het koninklijk besluit, waarin inderdaad gepreciseerd wordt dat het niet gaat over zo maar landelijke aangrenzende gemeenten maar over agglomeraties, waarover de nationale instanties nog advies moeten geven. Dat is méér.
(Onderbreking van de heer De Beul)

In de Commissie werd duidelijk overeengekomen dat zelfs in het geval dat de nationale overheid het koninklijk besluit van augustus 1981 als dusdanig zou wijzigen, dat wij dan duidelijk bij de noties blijven - dat werd ook in het verslag opgenomen - zoals die in het huidig koninklijk besluit verwezen zijn.

Dit alles geeft mij werkelijk, in alle oprechtheid een aantal waarborgen, om dat inderdaad op het principiële vlak deze kleinschaligheid voldoende in dit decreet, zoals het in zijn geamendeerde vorm voorligt, is ingebouwd.

Het heeft mij nog meer overtuigd omdat de minister zelf erkend heeft dat zijn definitie en zijn interpretatie inzake de aangrenzende gemeenschap slechts een boutade was.

De minister heeft in een aantal passussen erkend - daarvoor hoeft hij zich niet te schamen, want op die manier kon men tot een consensus komen - dat kleinschaligheid ook voor hem de regel is. Hij heeft dat in drie passussen bevestigd en het werd in het verslag onderstreept en wat dit betreft hebben wij dus wel een aantal waarborgen en dus voldoening gekregen, collega De Beul.*Trouwens, hieromtrent mag er geen misverstand bestaan, ook u zal dit ontwerp stemmen, al was het maar omdat er een reeks verbeteringen aan de oorspronkelijke tekst werden gebracht.

De heer A. De Beul : En de amendementen ?

De heer F. Willockx : Ik kom er toe.

Het is in deze geest dat wij dit ontwerp van decreet zullen goedkeuren met dien verstande dat wij inzake financiering, ons amendement aanhouden en dat wij nog altijd proberen duidelijke openbare verklaringen over dit probleem van de heer Minister te krijgen en dat wij ook proberen te overtuigen dat althans het beginsel in het decreet moet worden opgenomen.

Wij zullen ook nog altijd zoeken naar - de formulering is in het amendement niet volledig gebeurd - de formules inzake de vertegenwoordiging van de representatieve organisaties om de al te grote politiseringsrisico's die er nu inzitten, door het feit dat de eerste benoeming rechtstreeks gaat gebeuren door de Vlaamse Executieve, in een eerste fase te beperken.

Wij zullen met aandacht op het antwoord van de heer Minister wachten om te zien of wij al dan niet deze amendementen zullen aanhouden.

Het is in deze geest dat wij positief staan tegenover het huidig ontwerp van decreet in zijn huidige vorm met dien verstande dat waakzaamheid van de Executieve ten opzichte van de uitvoering inzake functionering van de Raad voor lokale radio's nog steeds geboden blijft. **(Applaus)**

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot het verlenen van voorrang

De Voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 34 van het reglement heeft de heer Delahaye bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Delahaye heeft het woord.

De heer T. Delahaye (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, bij motie van orde wil ik vragen of het mogelijk is dat de Vlaamse Raad mijn voorstel van decreet, strekkende tot wijziging van het statuut van de Belgische Radio en Televisie, namelijk het decreet van 28 december 1979, bij hoogdringendheid zou onderzoeken. Het gaat erom dat iedere politieke partij in deze Raad vertegenwoordigd, het recht heeft zendtijd te hebben op de BRT. Het statuut van de BRT bepaalt dat de partijen die niet tenminste door tien leden in de Vlaamse Raad zijn vertegenwoordigd, de handtekening en de steun nodig hebben van alle andere fracties in de Raad vertegenwoordigd.

Deze handtekeningen hebben wij, evenmin als de ecologisten en de heer Dillen van het Vlaams Blok, kunnen verkrijgen, vermits de PW ons dat heeft geweigerd. Ook de Volksunie heeft ons dat aanvankelijk geweigerd maar is op die beslissing teruggekomen.

De CVP heeft ons gezegd dat zij de handtekeningen maar zal geven indien alle fracties deze aan alle kleine partijen zouden geven. De socialisten hebben op ons verzoek niet eens geantwoord.

Ik wens de Raad erop te wijzen dat artikel 18 van de wet van 16 juli 1973, waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen wordt gewaarborgd, bepaalt dat iedere partij in de Raad vertegenwoordigd het recht heeft op toegang tot de media.

Het decreet, houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, is dus in strijd met deze wet. Het voorstel dat ik gedaan heb is, dat iedere partij in de Vlaamse Raad vertegenwoordigd, rechtstreeks toegang zou hebben tot de BRT mits de handteke-

Delahaye

ning van één enkel lid van de Raad.

Ik vraag de hoogdringendheid omdat dit de enige manier is waarop de kleinere partijen, zoals de RAD, toegang kunnen krijgen tot de BRT.

Ik wens er de vergadering op te wijzen dat ook de heer Van Ooteghem van de Volksunie een voorstel in die zin heeft ingediend.

De Voorzitter : Mijnheer Delahaye, u vraagt dus dat uw voorstel van decreet bij voorrang in commissie wordt behandeld.

U wenst ook dat, ik meen trouwens dat het goed zou zijn, het ingediende voorstel van de heer Van Ooteghem daar terzelfdertijd zou worden behandeld.

Is de Raad het eens met dat voorstel ?

De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, ik ben het er volledig mee eens dat dit voorstel zo vlug mogelijk in de commissie zou worden besproken zodat inderdaad dit probleem nader zou kunnen worden bekeken.

Ik blijf bij mijn standpunt dat geen discriminatie mag worden geschapen en dat elke kleine partij op dezelfde wijze de kans zou krijgen een deel van de zendtijd te bekomen.

De Voorzitter : De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, de SP-fractie is er voorstander van dat deze voorstellen van decreet zo snel mogelijk in de commissie worden besproken. Ik meen echter dat wij een vergissing zouden begaan wanneer wij daarvoor de hoogdringendheid zouden aanvaarden. De hoogdringendheid heeft in onze Raad inderdaad ook gevolgen in verband met de verslaggeving enzovoort. Wij zijn dan ook de mening toegedaan dat het beter zou zijn deze voorstellen op normale manier te behandelen.

De Voorzitter : Gaat de Raad akkoord dat ik aan de voorzitter van de com-

missie vraag deze twee voorstellen bij voorrang te behandelen in de commissie, zonder dat nochtans de hoogdringendheid wordt ingeroepen ?

De heer J. Van Elewyck : Ja, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, u begrijpt dat ook wij vragen dat het voorstel van collega Van Ooteghem bij hoogdringendheid wordt behandeld. Er is daar veel om te doen geweest en het heeft aanleiding gegeven tot wat ik zou durven te omschrijven als pijnlijke incidenten.

Wij zouden deze zaak zo vlug mogelijk moeten kunnen oplossen. Uit de tekst van de voorstellen blijkt dat zulks niet moeilijk zal zijn en op één vergadering zou kunnen worden afgehandeld, zodat slechts een summier verslag zal nodig zijn.

De Voorzitter : Er liggen dus twee voorstellen voor : het ene vraagt de behandeling bij hoogdringendheid, het andere vraagt alleen dat de behandeling zo snel mogelijk gebeurt.

De heer Ramaekers heeft het woord.

De heer J. Ramaekers : Mijnheer de Voorzitter, ik neem aan dat onze collega's hun voorstellen belangrijk vinden maar dit is het geval voor ieder die een voorstel van decreet indient.

De hoogdringendheid aanvaarden zou een gevaarlijk precedent scheppen waartoe wij hier nu, met de enkele aanwezigen, zouden beslissen door een behandeling bij voorrang te vragen in de commissie. De commissies regelen zelf hun werkzaamheden. Ik maak toevallig deel uit van de commissie met de lange naam, die ik u bespaar, waar deze voorstellen moeten worden behandeld. Wij zouden hierover eventueel van gedachten kunnen wisselen. Tot mijn spijt is de voorzitter van deze commissie voor het ogenblik niet in de zaal.

Mag ik de collega's doen opmerken dat er nog andere heel belangrijke voorstellen, die al veel langer werden ingediend, wachten op hun behande-

ling. Ik zou niet onrechtvaardig willen zijn ten opzichte van de andere collega's.

De Voorzitter : Als de heer Delahaye de hoogdringendheid vraagt, moet de Raad zich daarover uitspreken.

De heer T. Delahaye : Mijnheer de Voorzitter, ik dring aan want ik meen dat er een discriminatie is die onmiddellijk van toepassing is. Daarom is het zo belangrijk.

De Voorzitter : Ik verzoek u niet te vragen dat deze zaak vandaag ten gronde wordt besproken.

De heer T. Delahaye : Akkoord, mijnheer de Voorzitter. Ik vraag de hoogdringendheid.

De Voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : U zult begrijpen, mijnheer de Voorzitter, dat ook wij de hoogdringendheid vragen.

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, ik verontschuldig mij bij de collega's. Ik begrijp de opmerking van collega Ramaekers. Elke commissie stelt natuurlijk haar eigen agenda vast. Dat is een gouden regel die wij overal toepassen. Er is natuurlijk nog een praktische regel die erin zou kunnen bestaan - en dat zou ik willen voorstellen, want ik heb de indruk dat niemand in om het even welke fractie, zich daartegen kan verzetten - dat de Voorzitter aan de voorzitter van de commissie zou vragen - gezien de discussies die wij daarover hebben gehad en de soms pijnlijke situaties - dit probleem zo vlug mogelijk te bespreken. Trouwens, er is altijd een middel in het reglement via de vragen om uitleg. Het is voldoende dat een lid van deze commissie aan de ter zake bevoegde minister, met name de heer Poma, zou vragen uitleg te verstrekken over de manier waarop dit is toegepast, opdat dit onderwerp automatisch in de commissie moet worden besproken. Ik ben van mening dat, met de goede wil van al de partijen in deze commissie, de commissie zeer vlug tot de bespreking van dit voorstel

Verhaegen

kan overgaan en pas nadien kan u normaal de hoogdringendheid vragen in de algemene bespreking van de Vlaamse Raad ; maar eerst moet het uiteraard in de commissie worden besproken.

De Voorzitter : Om tot een instemming te komen, stel ik u voor dat ik mij in contact zou stellen met de voorzitter van de bevoegde commissie en hem vragen deze aangelegenheid bij voorrang te behandelen. Akkoord ? **(Instemming)**.

De heer T. Delahaye heeft het woord.

De heer T. Delahaye : Mijnheer de Voorzitter, ik dank u voor uw voorstel, maar ik wens erop te wijzen dat ik op de goede wil van de fracties in die vergadering niet kan rekenen. Ik heb aan elke fractie gevraagd mijn aanvraag te steunen en heb een weigering moeten oplopen, zodanig, permits ik op die goede wil niet kan rekenen, dat ik verplicht ben op de hoogdringendheid aan te dringen.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, ik geloof dat het hier om een misverstand gaat.

De spoedbehandeling kan slechts worden gevraagd wanneer een bepaald punt reeds in een commissie werd besproken. Het komt er dus op aan een grondige bespreking in de commissie te hebben. Pas daarna kan voor de behandelde ontwerpen die goedgekeurd of afgekeurd zijn de spoedbehandeling in de openbare vergadering worden gevraagd.

De Voorzitter : Zoals daarstraks is gebeurd met het voorstel van mevrouw Detiège, waarvoor de spoedbehandeling werd aanvaard en het voorstel aanstaande donderdag zal worden besproken.

Mijnheer Delahaye, ik zal aan de voorzitter van de commissie vragen dit punt bij voorrang te behandelen.

De heer Delahaye : Ik dank u, mijnheer de Voorzitter.

Het is niet mijn bedoeling dat deze zaak niet in de commissie zou worden besproken. Als deze discussie deze week of volgende week kan plaatsvinden, ga ik akkoord.

De Voorzitter : Aldus zal geschieden.

REGELING VAN .DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag. Wij komen morgen om 10 uur opnieuw bijeen.

Aan de orde zullen zijn : de voortzetting van de bespreking van het ontwerp van decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's.

Is de Raad het daarmee eens ? **(Instemming)**

Dan is aldus besloten.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 17.10 uur.
